GENIST

MAGAZINE REGIMENT GENIETROEPEN

101GNBAT
BRUGSLAG XXL BIJ 100E VIERDAAGSE TE CUIJK

GENIST IN BEELD
HOGE CLAS ONDERSCHEIDING VOOR SMI TOMMY BELLE

VETERANEN
EERSTE VRIJWILLIGERS AAN DE SLAG BIJ EENHEDEN

1748-2016
268 jaar

09.2

SLAMDAM
Dutch easy movable dam.

SLAMDAM©

SLAMDAM© IS DE OPLOSSING VOOR HET SNEL EN EFFICIENT REALISEREN VAN EEN TIJDELIJKE WATERKERING

Vanuit puur Hollands ondernemerschap en begrijpelijke intelligentie is de SlamDam als tijdelijke waterkering ontwikkeld. Een even compact als eenvoudig op te zetten product dat in geval van wateroverlast of calamiteiten het grote verschil kan maken. In één uur tijd kan door 2 personen een dam gebouwd worden met een lengte van 100 meter en een scheidingsgrens van 50 cm! Door de elasticiteit van de SlamDam kan deze bovendien op alle ondergronden worden neergelegd. Oneffenheden worden simpelweg afgedekt door de hoge mate van flexibiliteit van het materiaal.

De SlamDam is door de unieke eigenschappen inzetbaar voor veel uiteenlopende doelgroepen. Voor de hand liggend zijn waterschappen, brandweer, defensie en calamiteiten specialisten. Maar ook agrarische bedrijven en particulieren maken dankbaar gebruik van SlamDam. Met een continu uitbreiding van het aantal verkooppunten via importeurs wereldwijd werkt SlamDam toe naar een optimale beschikbaarheid van de SlamDam.

De SlamDam is duurzaam ontwikkeld op basis van het synthetische EPDM rubber, een ecologisch verantwoord en recyclebaar materiaal, met unieke kenmerken en een onderhoudsvrije levensduur van ruim 40 jaar. Daarnaast is de SlamDam UV- en ozon bestendig, is bestand tegen de meeste chemische stoffen, zuren en logen èn geschikt voor de meest uiteenlopende weersomstandigheden. De SlamDam is TÜV gecertificeerd volgens de PAS 1188-2:2009 norm.

WATEROVERLAST

CALAMITEITEN

SLAMDAM; EEN STABIELE BASIS DIE WATEROVERLAST BESTRIJDT MET WATER

WWW.SLAMDAM.COM

AAN HET WOORD IS
Kolonel B.W. Valk, Commandant Regiment Genietroepen 07
Adjudant Frans Schiltman, Regimentsadjudant 08
Majoor b.d. Gerrit Beerkens, hoofdredacteur 10

REGIMENTSAANGELEGENHEDEN
Genist in Beeld, sm Tommy Belle 12
Beëdigingen 13
Afscheid 60

BIJVOORBEELD 14

BOOTS ON THE GROUND, ACTUEEL
OTC Genie : Genie plaveit de weg voor multidisciplinair trainen 16
101Gnbat : Brugslag XXL Vierdaagse te Cuijk 21
101Gnbat : Oefening Anaconda 26
101Gnbat : Het constructiepeloton Duiken 30
101Gnbat : WTEC één jaar operationeel 34
101Gnbat : Oefening Beaver Rail 38
101Gnbat : Constructiegenisten in Mali 40
101Gnbat : Steunverlening VSM 42
101Gnbat : Mijn naam is… 44
11Gncie AASLT : Oefening Falcon Autumn 45
11Pagnbat : Mijn naam is… 47
11Pagnbat : Leerwinst alom. Samenwerking met OTCGenie 48
11Pagnbat : OTM, de praktijk 49
11Pagnbat : Oefening Bison Counter 50
41Pagnbat : Verkiezing ‘Best man’ 2016 52
41Pagnbat : Mijn naam is… 53
41Pagnbat : 10-jarig bestaan: relatiedag, reünie en kinderbivak 54

EENHEID IN BEELD
105 Geniecompagnie Waterbouw 36

VETERANEN & OUDGEDIENDEN
Verenigingsnieuws en colofon VVRG 56
Algemene Ledenvergadering VVRG 58
Nuldelijns ondersteuning (NOS) in het kort 61
Eerste vrijwilligers aan de slag bij de eenheden 62
Veteraan aan het woord: sgt b.d. Dirk Wubs 64
Verenigingsnieuws VOPET 66

GENIEMUSEUM
Op Herhaling. Geniehistorie herleeft 68

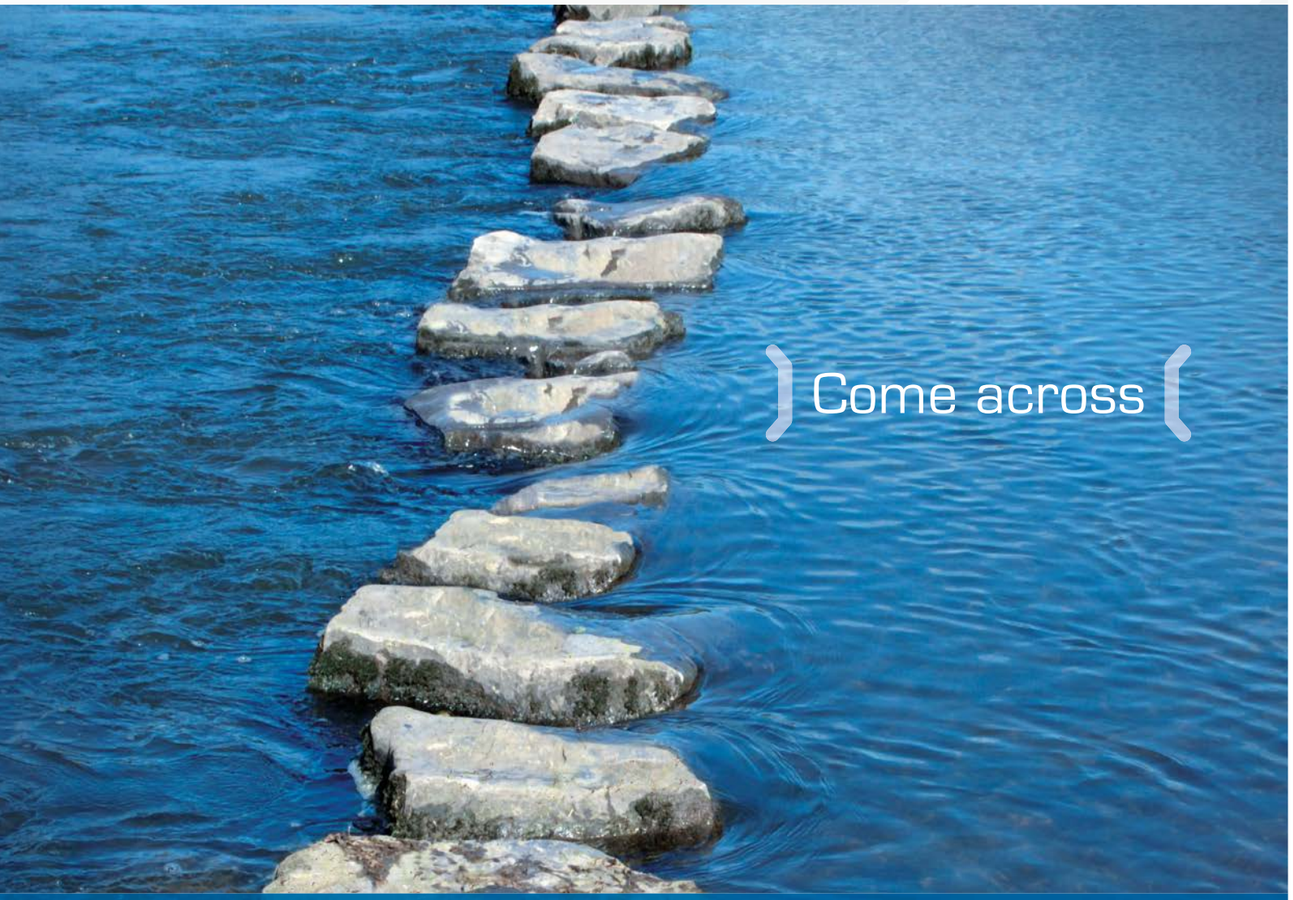
COLOFON
Regimentsagenda 2017 05

GREEN PAPER ASSOCIATION
Member of the European Military Press Association

Realisatie & Exploitatie | Email: john.akkerman@greenpaper-association.com | Telefoon 06 53 56 95 50

Disclaimer Niets in deze uitgave mag worden overgenomen, vermenigvuldigd of gereproduceerd zonder schriftelijke toestemming van redactie of andere auteursrechthebbenden. De VVRG en Green Paper Association kunnen geen aansprakelijkheid aanvaarden voor de juistheid/volledigheid van alle in deze uitgave opgenomen teksten en beelden. PROFILEREN IN DE VORM VAN PUBLICEREN EN PARTICIPEREN, KAN NIET AUTOMATISCH DE VOORKEUR BIJ VERWERVING INHOUDEN.

JANSONBRIDGING

Janson Bridging wenst alle Nederlandse genisten overal ter wereld een hele fijne jaarwisseling en een goed en vooral veilig 2017

BRUGGEN | PONTONS | RORO'S | FERRIES

modulaire oplossingen

Verhuur & verkoop

www.jansonbridging.nl

GENIST

Jaargang 9 / Nummer 2016.2
Magazine van het Regiment Genietroepen.
Verschijnt twee keer per jaar. ISSN 2213-8226.
Uitgegeven door de Vereniging Veteranen Regiment Genietroepen (VVRG).

REGIMENTSCOMMANDANT
Kolonel B.W. Valk

REGIMENTSADJUDANT
Adjudant F. Schiltman

BEZOEKADRES
Huis van het Regiment Genietroepen
Lunettenlaan 201, 5263 NT Vught

REDACTIE
Maj b.d. G.M.N. Beerkens (hoofdredacteur)
Regimentsadjudant F. Schiltman (redacteur)
Maj b.d. J.H.A. Verhoeve (eindredacteur)
Emailadres redactie: redactie.genist@hotmail.nl

Secretariaat Regiment Genietroepen
Postbus 10151, 5260 GC Vught.
Mevr. Angelique van Heertum
Email: agam.v.heertum@mindef.nl
Tel: 073-6881304
(Bereikbaar ma-di-do van 09.00 tot 12.00 uur en 13.00 tot 14.30 uur)
Bent u (oud)genist en/of genieveteraan en heeft u deze Genist niet op uw huisadres ontvangen? Registreer u dan voor opname in de regiments-database op 'www.regimentgenietroepen.nl'.

Foto cover: Anneke Janissen

REGIMENTSAGENDA

2017

11 feb	• **Gedenken ongeval Ladici (20 jaar). Huis van het Regiment Vught**
18 mrt	• **Reünie rondom het Geniemuseum voor alle kaderleden die onder de UNIFIL- vlag (1979-1985) in Libanon gediend hebben. Contactpersoon: adj b.d. Matje van de Laar E-mailadres: bruintje-de-beer@live.nl**
22 apr	• **Rode Kruis Bloesemtocht. Omgeving Geldermalsen / Deil**
4 mei	• **Dodenherdenking met medewerking van het RGT te Den Haag en Dordrecht**
5 mei	• **Bevrijdingsconcert Amsterdam i.s.m. 105Gncie wb**
12 mei	• **Ledenvergadering VOG**
12 of 13 mei	• **Beëdiging 1 d.z.v. 41Pagnbat te Breda, Rotterdam of Dordrecht**
13 mei	• **VOPET herdenking te Dordrecht**
18 mei	• **Wapendag Regiment Genietroepen**
25 mei	• **Herdenking omgekomen personeel CLAS te Bronbeek**
2 jun	• **VOG / VGOO golftournooi te Zwolle**
21 jun	• **VGOO relatiedag te Hedel i.s.m. 101Gnbat**
24 jun	• **Nederlandse Veteranendag Malieveld Den Haag. Defilé met VFKG en detachement Veteranen Regiment Genietroepen**
1 jul	• **Reünie genieduikers te Hedel / Vught**
6 jul	• **Beëdiging 2 dzv 101Gnbat te Vught**
18 - 21 jul	• **Vierdaagse Nijmegen met regimentsstand te Wijchen op 19 juli en brugslag te Cuijk op 20 en 21 juli**
Augustus	• **Gedenken Martijn Rosier te Vught**
2 sep	• **Herdenking Nationaal Indiëmonument te Roermond**
27 sep	• **Algemene ledenvergadering VOPET en herdenking gevallenen te Vught**
13 okt	• **Ledenvergadering VOG**
9 nov	• **Beëdiging 3 dzv 11Pagnbat te Vught**
23 nov	• **Regimentsdiner onderofficieren te Wezep**
24 nov	• **Regimentsdiner officieren te Wezep**

HILTI

DETECTIE APPARATUUR.

PS 1000 Radar detectie
Compacte, draagbare scanner voor eenvoudig gebruik in het veld. Geschikt voor bepalen van exacte ligging van wapening, metalen en kunststof leidingen, glasvezelkabels, luchtholtes en hout in droge betonstructuren. Hét apparaat voor structurele inspectie van tunnels, bruggen en gebouwen.

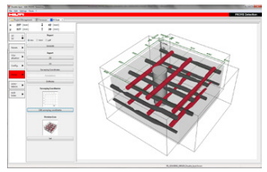
PS 250 Ferro detectie
Bepaalt de exacte ligging, diepte en diameter van wapening op elke gekozen plaats, ideaal om betondekking te controleren.

Hilti. Outperform. Outlast. www.hilti.nl

PS 250 FERRO SCAN

PS 1000 RADAR SCAN

PS 100 MONITOR

PROFIS DETECTIE SOFTWARE

Op 2 oktober vorig jaar mocht ik jullie regimentscommandant worden; commandant van het oudste en mooiste regiment van de Koninklijke Landmacht. Bij mijn aantreden lanceerde ik het motto 'De Genie dat zijn we Samen', omdat dit motto, naar mijn mening, uitstekend past binnen de doelstelling van ons regiment. Ons regiment is verantwoordelijk voor traditiebeleving en saamhorigheid onder genisten. Belangrijk, want onder gevechtsomstandigheden moeten we blindelings op elkaar kunnen vertrouwen. Daarvoor moeten we ook in vredestijd werken aan saamhorigheid of kameraadschap.

Tekst || Kolonel Burg Valk, Commandant Regiment Genietroepen

ÉÉN JAAR REGIMENTSCOMMANDANT "DE GENIE DAT ZIJN WE SAMEN!"

Dat doen we door allemaal het zelfde doel na te streven, door allemaal de zelfde waarden te hebben en door allemaal de zelfde tradities te koesteren. Ook het afgelopen jaar is er weer veel gebeurd om de saamhorigheid en traditiebeleving binnen ons regiment te ondersteunen. Zo begeleidt onze RA bijna wekelijks de uit te zenden genisten van en naar de vliegtuigtrap, zo gebruiken we de natte peddel bij jubilea en feesten, zo beëdigen we al onze genisten op ons vaandel in ons Huis van het Regiment Genietroepen en zo ondersteunen we op geniewaardige wijze uitvaarten van overleden regimentsleden met het zingen van het Mineurslied. Daarnaast kennen we vele andere steeds terugkerende regimentsactiviteiten zoals de Wapendag en de regimentsdiners.

Terugkijkend op één jaar regimentscommando constateer ik dat de genie echt een hechte familie is, dat het met de saamhorigheid bij ons wel snor zit en dat we met het uitdragen van tradities voorop lopen binnen de landmacht. Dat moeten we natuurlijk zo houden en dat kan alleen als je jezelf blijft verbeteren. Daarom zijn er het afgelopen jaar een aantal innovaties doorgevoerd binnen ons regiment, verbeteringen waar ik stuk voor stuk trots op ben.
Dit jaar hebben we bijvoorbeeld onze militaire ceremoniën een meer geniewaardige look en feel gegeven door de vaandelwacht uit te rusten met sappeurssabels i.p.v. geweren en brute sappeurs toe te voegen aan de vaandelwacht. Ook hebben we 50 strandvlaggen aangeschaft om ons regiment beter te kunnen promoten. Een fantastisch voorbeeld hiervan was de brug in Cuijk tijdens de 100ste Vierdaagse afgelopen zomer. Verder zijn we aan het werk met 'Het verhaal van de Genie', waarin wij als genisten vertellen wie we zijn, welke waarden we kennen en waartoe we op aarde zijn. Dit verhaal willen we voor zowel interne als ook externe communicatie gebruiken. Het is een verhaal dat ons echt op de kaart zet.

Ook zullen we dit jaar een, aan militairen gerelateerd, goed doel steunen en wel de ScanCoveryTrial. Met een legergroene Amarok met regimentsstickers gaat een collega genist, samen met 62 andere teams, ruim 7.000 kilometer afleggen onder omstandigheden met veel sneeuw, ijs en temperaturen welke kunnen dalen tot wel min 47 graden Celsius. Zij proberen zo geld in te zamelen voor de Stichting Hulphond, een stichting die honden traint die militairen met PTSS kunnen ondersteunen. Hiermee tonen we onze betrokkenheid met onze gewonden. Tot slot wil ik nog noemen dat we proberen om alle websites en multimedia-uitingen van het regiment te bundelen om ze toegankelijker te maken voor eenieder. In januari lanceren we daarom een geniebrede website met een eigen regimentsapp voor de smartphone of tablet.

Kortom: in mijn eerste jaar als regimentscommandant ben ik weer ondergedompeld in het warme bad van de genie. Ik heb echt het gevoel dat we recht doen aan het motto 'De Genie dat zijn we Samen'. Gezamenlijk blijven we bouwen aan onze saamhorigheid en traditiebeleving. Ook op dit gebied 'Banen wij de Weg' binnen de landmacht. Ik dank jullie allemaal voor jullie inzet voor het regiment en wens jullie een fantastisch en geniewaardig 2017 toe. Sodeju! ||

Het ‘aftellen’ is begonnen, maar geen rotatiegedrag. In de vorige Genist sprak ik nog van één jaar. Nu ik dit schrijf leven we eind oktober. En ik realiseer me dat er al een aantal dingen zijn die ik voor de laatste keer heb gedaan, althans als RA van ons mooie regiment. Adjudant Pim van Gurp is al een aantal keren met mij op pad geweest om kennis te maken, binnen en buiten het regiment.

Tekst ‖ Frans Schiltman, Regimentsadjudant - Foto’s: Anneke Janissen

AFTELLEN

De Vierdaagse was dit jaar een bijzondere. Het was voor mij de laatste als RA, de honderdste Vierdaagse, met daarbij bijzondere ‘brugslag XXL’ van 105Gncie Wb. Het was een gedenkwaardige week: de functieoverdracht van de CSM-105; op vrijdag kreeg ik van de collega’s van de CMICo de nieuwe gepolijste RA-stok en als klap op de vuurpijl kwam koning Willem-Alexander op bezoek op ons regimentsvlot de PAULA.
De RA-stok werd voor het eerst gebruikt met de eregalerij van de koning. En aan het eind van de dag kreeg ik nog een pentekening aangeboden van de burgemeester van Cuijk. Deze Vierdaagse kan niet meer stuk. En zo zullen vanaf nu bijna alle regimentsevenementen voor het laatst zijn tot de functieoverdracht op 18 mei 2017.

Ons regiment is nu in het bezit van de meest bijzondere RA-stok die we ons kunnen voorstellen. Het begon met een weddenschap met onze reserve-officieren van de CMI om in ruil voor de schouderemblemen een mooie RA-stok te maken. “Of ze dat wel konden?” Nou, dat weten we nu! In samenwerking met DAF Trucks NV en VDL Parree en natuurlijk 1CMICo is er een bijzonder stukje vakwerk verricht. Alle emblemen van het regiment staan in de kop van de stok. Hij is robuust, en daardoor dus ook geniewaardig zwaar. De oude, eerste stok, waarmee alle RA’s tot nu toe nog gewerkt hebben, wordt opgeknapt en zal in het Geniemuseum een plaatsje krijgen in de RA-hoek.

Hoe staan we ervoor? Nog meer dan voldoende te doen. De rotaties schijnen vaker dan ooit plaats te vinden. Vaak niet alleen op vliegveld Eindhoven, dus dat trekt wel een aardige wissel op de beschikbare tijd. Maar het is altijd weer goed te zien dat genisten echt in alle missiegebieden aanwezig zijn om hun vakmanschap uit te oefenen. Ook wordt de Combat Engineering met verhoogde inspanning onder de loep genomen. Erg mooi om te zien dat de inbreng van de werkvloer, die onze (merendeels) jongste categorie afgelopen jaar op het symposium presenteerde, langzamerhand zichtbaar en tastbaar gaat worden binnen de genie. Nòg mooier vind ik het dan weer dat de ‘uitvinder’ bij het project betrokken blijft. Dat nu eindelijk loopbaansporen zullen worden ontwikkeld in de combat support engineering is ook goed. Op ons baretembleem staat onze vaardigheid; nu wordt het tijd dat we dan ook erkennen dat we diverse specialisaties hebben. De genie blijft dus in beweging. En het regiment dan; blijft dat ook in beweging? Jazeker, we zijn nu druk bezig de regimentswebsite te vernieuwen. We hopen in januari de lucht in te gaan. Alles erop en eraan tot en met de regiments-app, maar ook een volledig nieuwe en voor onze verenigingen en eenheden bruikbare database. Sterker nog: het regiment biedt alle eenheden (bataljon of zelfstandige compagnie) en de verenigingen en stichtingen de mogelijkheid mee te liften op deze website+.

In de afgelopen jaren is al behoorlijk wat vernieuwd en aangepast. Nu is het voor mij zaak om in de laatste maanden dan ook vast te leggen wat het allemaal inhoudt. Daarnaast zien we ook binnen de verenigingen en stichtingen binnen ons regiment diverse veranderingen in de bezetting. Op diverse plaatsen worden stokjes overgedragen. En dat zal ik in mijn laatste artikel in Genist 2017-1 zeker vermelden. Dat wordt dus een terugblik (misschien) in die laatste column van mij. Maar dan hebben we ook al een nieuwe RA en daar horen jullie ‘zeker te weten’ meer van. ‖

ADJUDANT PIM VAN GURP

ASPIRANT REGIMENTSADJUDANT RGT - EEN NIEUWE!

De Regimentsadjudant beschreef het in de vorige uitgave van De Genist als volgt; er is een nieuwe regimentsadjudant opgestaan. Als je dit leest zou je de indruk kunnen krijgen dat ik het vervullen van deze bijzondere functie al jaren ambieer. Het tegendeel is echter waar; voordat de RA mij in oktober 2015 vroeg of ik er eens over na wilde denken om eventueel zijn opvolger te worden, had ik daar überhaupt nog nooit over nagedacht.

Na overleg met het thuisfront, een gesprek met Frans Schiltman over zijn taken en verantwoordelijkheden, praten met collega’s en een paar weken bedenktijd heb ik het besluit genomen om in de vacaturebank de functie van Regimentsadjudant aan te vinken. Het resultaat is dat ik op 18 mei 2017 de stok overneem van adjudant Schiltman. Ik wil deze gelegenheid gebruiken om me kort voor te stellen; Aooi Pim van Gurp, 47 jaar en op dit moment werkzaam op de sectie S3 van 41Pagnbat. Samen met Mariette en twee dochters woonachtig in Eindhoven. Mijn militaire loopbaan is in 1986 begonnen bij de technische dienst, na vier jaar gevolgd door een periode bij de infanterie. In 1998 ben ik gestart als groepscommandant bij de genie. Ik was OPC, sergeant verkenningen en CSM bij een genie-eenheid binnen de 13e Brigade, instructeur ABOO (VTO-KMS Genie) op het OTCGenie en SMOO bij 105Gncie wb. Op dit moment ben ik al regelmatig met adjudant Schiltman op stap om de overgang zo soepel mogelijk te laten verlopen. Hoewel het maar goed is dat het nog enige tijd duurt voordat het 18 mei is, kan het mij eigenlijk niet snel genoeg gaan. Ik heb er zin in! ‖

In de aanloop naar deze uitgave heb ik als hoofdredacteur bij de meeste van mijn contactpersonen aangegeven dat ik deze functie zou neerleggen en dat ik er van uitging dat mijn opvolger het verdere proces voor zijn rekening zou nemen. Aangezien die opvolger - die inmiddels weliswaar gevonden is - nog even niet beschikbaar is, heb ik bij het binnenstromen van de kopij de redactie toch maar weer opgepakt om deze uitgave van ons mooie blad nog te voltooien, hetgeen wederom dankzij uw aller medewerking gelukt is.

Tekst ‖ Majoor b.d. Gerrit Beerkens, Hoofdredacteur

BESTAANSRECHT

RONDJE GENIST

Op verzoek van de toenmalige RC in 2010 begonnen als redacteur heb ik mij ruim 6 jaar lang met veel plezier ingezet om er telkens een mooie uitgave van te maken. Met deze 14e uitgave van de Genist sluit ik voor mij, als hoofdredacteur, een ‘Rondje Genist’ af.

Tijdens het regimentsdiner op 5 november j.l. mocht ik uit handen van de regimentscommandant de *Commanders Coin* voor bewezen diensten ontvangen. Een blijk van waardering waar ik erg verguld mee ben, maar waarbij ik graag wil vermelden, en ik zeg het nog maar eens: de Genist is het magazine vàn en vòòr de regimentsleden en dankt zijn bestaansrecht aan de input vanuit het regiment. Input die door jullie, mannen en vrouwen van het Regiment Genietroepen, geleverd wordt. Zonder jullie betrokkenheid en medewerking zou er geen Genist zijn.

Een woord van dank mijnerzijds aan al diegenen die in de afgelopen 6 jaar op enigerlei wijze een bijdrage hebben geleverd aan de totstandkoming van ons regimentsblad is dan ook wel op zijn plaats. Alle auteurs van de boeiende artikelen, mensen waarmee ik zowel voor als achter de schermen op een fantastische wijze heb kunnen samenwerken, commandanten en autoriteiten die steeds weer hun onvoorwaardelijke steun gegeven hebben, vertegenwoordigers van verenigingen en stichtingen, voor de vele blijken van waardering die ik mocht ontvangen: BEDANKT, SODEJU!

Zonder verder iemand tekort te willen doen wil ik toch één speciaal iemand voor het voetlicht halen. Een man die vanaf het eerste uur betrokken is geweest bij ons mooie blad en nu ook aangegeven heeft dat hij na deze uitgave gaat stoppen met zijn werkzaamheden: majoor b.d. Jo Verhoeve. Aan hem ben ik speciaal veel dank verschuldigd, aangezien hij de persoon is die als eindredacteur alle kopij redigeerde en zelfs van de meest warrige kattenbelletjes met informatie mooie leesbare, vaak met de nodige humor doorspekte, artikelen maakte. Een meester in het gebruik van de Nederlandse taal. Aan wie de kwaliteit en het aanzien van onze Genist voor een groot deel te danken is.

Jo, mijn oprechte dank voor jouw onvoorwaardelijke steun in de afgelopen 6 jaar.
Terug naar de uitgave die voor u ligt. Ook dit keer weer een keur aan artikelen die uw aandacht zullen prikkelen.

Behalve de rubriek Regimentsaangelegenheden, waaraan u inmiddels gewend zult zijn, dit keer een artikel over smi Tommy Belle als ‘Genist in beeld’, die uit handen van C-LAS een wel heel bijzondere onderscheiding heeft gekregen. Maar ook de column van kolonel Gert-Jan Kooij met de titel ‘Kameraden’ zal bij velen van ons, actief dienend of veteraan, tot de verbeelding spreken. Uiteraard vele artikelen vanuit de eenheden over waar ze in de afgelopen tijd zoal mee bezig geweest zijn. Boeiende verslagen van oefeningen, maar ook over samenwerkingsverbanden bij opleiding en training. Verder uiteraard de rubriek ‘Veteranen en Oudgedienden’ met wetenswaardigheden en informatie uit het veteranenland.

Onbetwiste hofleverancier van kopij is dit keer echter 105Gncie Wb met als hoogtepunt de ‘brugslag XXL’ tijdens de 100e Vierdaagse Nijmegen te Cuijk, waar ZKH Koning Willem-Alexander tot de belangstellenden behoorde. Met een laatste woord van dank sluit ik mijn voorwoord af, er van overtuigd dat er een waardig opvolger is aan wie ik met vertrouwen de komende tijd het hoofdredacteurschap zal overdragen.

Ik wens de nieuwe hoofdredacteur veel succes en ga er van uit dat ook hij op uw aller steun mag blijven rekenen.

Veel leesplezier en het ga u goed! ‖

HOOGSTE CLAS-WAARDERING OPERATIONEEL OPTREDEN VOOR SERGEANT-MAJOOR BELLE

3 oktober 2016 - Het OTCGn staat aangetreden, samen met een detachement van 41Pagnbat en natuurlijk de persoonlijk genodigden van sergeant-majoor Tommy Belle. Een sappeur en de marketentster staan samen met de RA op het bordes van het monument. C-LAS, luitenant-generaal Leo Beulen, en kolonel Burg Valk komen vanuit de beweging (werkbezoek aan het OTCGn) naar de appèllocatie, waar sm Belle verzocht wordt uit te treden en zich te melden bij de generaal.

Tekst ‖ Regimentsadjudant Frans Schiltman

Hierna wordt de oorkonde voorgelezen: *"Op 22 mei 2010 vond tijdens een verplaatsing in de buurt van de plaats Takey in Afghanistan een aanslag plaats met een IED, waarbij 3 doden en 7 gewonden vielen. Een van de gewonden was de OPC, die wegens afwezigheid van de PC op dat moment het bevel voerde. De toenmalig sgt-1 Belle heeft vervolgens - omdat de OPC daar niet meer toe in staat was - een belangrijke rol gespeeld bij de aansturing van de eenheid. Dit was niet vanzelfsprekend, omdat hij niet de hoogst gegradueerde ter plaatse was.*

Hij heeft de omgeving laten doorzoeken op verdere explosieven en heeft initieel het personeel aangestuurd m.b.t. de verzorging van gewonden. Door zijn beleidvolle optreden zijn verdere slachtoffers vermeden. Sm Belle heeft tijdens deze actie respect afdwingend vakmanschap, doorzettingsvermogen en professioneel leiderschap onder bijzonder moeilijke omstandigheden laten zien. Zijn zorg voor zijn personeel is indrukwekkend en bewonderenswaardig. Sm Belle heeft op ultieme wijze invulling gegeven aan het landmachtcredo "Wij gaan door waar anderen stoppen".

Aan sergeant-majoor Belle wordt de sculptuur Operationeel Optreden met bijbehorend zilveren erekoord toegekend vanwege het moedig en daadkrachtig optreden na een IED strike".

Na de uitreiking heeft Tommy een klein feestje gehouden in de 'Krater' van de MSS. En uiteraard heeft hij de genietradities mogen ontvangen. Alweer een genist waar we trots op zijn, sodeju! ‖

BEËDIGINGEN

Zoals we inmiddels wel weten organiseert het regiment drie reguliere beëdigingen per jaar, één in het voorjaar, één net voor het zomerverlof en één in het najaar.

Tekst ‖ Regimentsadjudant Frans Schiltman

23 JUNI 2016 - BEËDIGING 2

101 Geniebataljon organiseerde de beediging in het Huis van het Regiment Genietroepen en deze werd uitgevoerd door 102 Constructiecompagnie. Kapitein Han Wissen trad op als parademcommandant en de eed werd afgelegd op het vaandel van ons regiment. Ook nu werd onze vaandelwacht voorafgegaan door twee Sappeurs.

We verwelkomden vijf collega's van het Civiel Militair Commando, van wie er drie de eed of belofte aflegden en er twee toetraden tot ons regiment. 19 Genisten van onze genie-eenheden werden beëdigd. De regimentscommandant, kolonel Burg Valk, nam als beëdigingsautoriteit de eed/belofte af, waarna we een toast uitbrachten op ons koningshuis, de genietradities uitdroegen, inclusief uienrats aten, de oorkondes uitreikten en het geheel wegspoelden bij een receptie. Dit alles ondersteund door marketentster Kim Kaart van 102 Constructiecompagnie.

Beëdiging 3: *Soldaten-1 Van den Bos, Drent, Pietersen, Van Rooijen Bexiga, Waltmans - Soldaten-2 Bijen, Boersma, De Bruin, Denissen, Dijk, Diphoorn, Ekers, Engel, Hakkert, Heerts, Hoogenboom, Janssen, Koopman, Lalji, Van Langen, Nederstigt, Nieuwenweg, Paas, Roos, Veerhuis, Versteden*

21 OKTOBER 2016 - BEËDIGING 3

Een graadje of 14 en het zonnetje schijnt alweer. Deze laatste beëdiging van 2016 werd georganiseerd door 41Pagnbat, op het pontonplaatvlot in de tuin van het Huis van het Regiment Genietroepen. Bijna alle subeenheden van 41Pagnbat leverden een aandeel in de uitvoering. 411Pagncie leverde de vaandelwacht en de sappeurs, onder leiding van eerste luitenant Job Machielsen, de St/Earscie leverde allerlei noodzakelijke hand- en spandiensten en gaf leiding aan het peloton te beëdigen militairen. 414 CBRN Verdcie leverde de gewapende troep. De bataljonscommandant, luitenant-kolonel Bas van den Berg, was parademcommandant en - *last but not least* - bataljonsadjudant Tom Dankers trad op als rondleider in het en rond het museum.

Beëdiging 2: *Beëdigde militairen: Majoor Saat, eerste luitenant Van Reedt Dortland, tweede luitenant Van Rijn - Soldaten Aarden, Arens, Fanaeyte, Haak, Heuvel, Huisman, Jagersma, Karboub, Luke, Maas, Onings, Rakels, Sleen, Smit, Spekschate, Spijkerman, Westendorp, Zandbergen - Toegetreden tot het Regiment Genietroepen: Tweede luitenants Bliekendaal en Bouw*

28 Genisten van 11 en 41Pagnbat, 101-Gnbat en 11Gncie LMB werden beëdigd op het vaandel van het Regiment Genietroepen. De regimentscommandant was de beëdigingsautoriteit en nam de eed of belofte af. Na de ceremonie werd binnen de dag afgesloten met de receptie en de genietradities, ondersteund met marketentsters Angelique Janssen van 41Pagnbat en Han Kok, een nieuwe vrijwilligster van het geniemuseum.

De volgende beëdiging vindt plaats op 12 of 13 mei 2017, ook georganiseerd door 41Pagnbat gecombineerd met de landmachtdagen in Breda of Rotterdam. ‖

KAMERADEN

Een gure zaterdagavond ergens halverwege december. De winter zet nog niet echt door. De natte regen en de striemende wind zijn niet echt uitnodigend voor een avondwandeling. Maar binnen in mijn luie stoel bij de open haard is het goed uit te houden. Ik zit na te denken over het leven. De tv staat zachtjes aan op Discovery Channel met een documentaire over de Russische Revolutie. Haast in iedere zin, in iedere speech, in ieder gesprek, in iedere discussie komt het woord 'kameraad' wel voor.

Tekst ‖ Kolonel Gert-Jan Kooij

Eind 19e eeuw gebruikten Russische communisten het woord 'tovaritsj' om daarmee aan te duiden dat zij behoorden tot een groep met gezamenlijke ideeën en idealen. Eerder werd het woord in die betekenis al gebruikt bij de Franse Revolutie van 1789. De opstandelingen gebruikten het woord omdat hiermee iedereen gelijkwaardig was en titels niet langer van belang waren.

De afgelopen jaren heb ik met heel veel mensen samengewerkt. Samen in een groep, peloton, compagnie of bataljon. Samen bij een opleidingscentrum of een staf. Samen op oefening, op missie, samen sporten of gewoon samen in een vergadering. Samen werken aan een gemeenschappelijk doel onder vaak moeilijke, onvoorspelbare en complexe omstandigheden. Maar wat is die groep dan; wat maakt het tot een team? Waarom bouwen we samen iets op, waar we vele jaren later met een heel goed gevoel op terug kijken? Zijn we een stel vrienden die werken aan een klus? Zijn we collega's zoals bij ieder ander bedrijf? Of dekt 'kameraden' hier beter de lading?

In mijn luie stoel dwalen mijn gedachten af naar mijn vrienden. Ik probeer hen voor de geest te halen en dat gaat me heel makkelijk af. Het zijn er namelijk niet zo heel veel. Goede vrienden zijn op de vingers van één hand te tellen. We delen dik en dun met elkaar. We praten, discussiëren en lachen veel maar soms zijn er ook tranen. Maar het gaat altijd wel over privé-situaties: in een kroeg, bij een barbecue, op verjaardagspartijtjes of soms samen en alleen in een restaurant met een diepgaand gesprek. We praten over het leven, over zaken die ons bezig houden, over andere vrienden en over relaties.

Bij collega's heb ik het toch wel wat moeilijker. Het enige wat me echt te

binnen schiet is het liedje Nine to five van Dolly Parton en de bijbehorende clip. Mensen die 's morgens naar hun werk gaan en eigenlijk direct beginnen met hun arbeid. Misschien wordt bij een kop koffie of een peuk even gevraagd hoe het met de ander is, maar dat lijkt meer tijdvulling dan oprechte interesse. En om vijf uur gaat de overall uit en gaat de collega naar huis. Werk lijkt zo vooral een onderbreking van de dagelijkse privé bezigheden. Het gaat hier niet over mensen die samen een doel hebben. Hier gaat het om een salaris om op vakantie te kunnen, een auto te kopen of een huis te huren. Zwart-wit beelden in de tv-documentaire laten Trotsky zien die tegen het einde van de Eerste Wereldoorlog sovjetsoldaten bezoekt. In de modder gaat hij rustig van soldaat naar soldaat. Hij schudt handen en spreekt hen aan met 'kameraden.' Dat woord is door de eeuwen heen door verschillende groepen gebruikt en heeft het ook heel verschillende ladingen gehad: soms positiever, soms negatiever, maar toch altijd om een bepaalde binding, gelijkheid en gezamenlijkheid te verwoorden.

En dat is natuurlijk wat het is. In het gevecht is iedereen gelijk. Een kogel stopt niet voor een bepaalde rang of embleem. De regen of sneeuw kijkt niet op wie hij valt en officiersschap is een hele slechte verwarming. Uiteindelijk staan we daar buiten samen voor de zelfde taak: samen als team de opdracht volbrengen.

Watersnoodramp

Trotsky te velde

En er is verder niemand die jouw rug dekt dan die ander, die dat dan weer visa versa voelt. Natuurlijk moet er geld in het laatje komen, maar dit gaat toch echt verder. Hier past dan toch beter het woord kameraad en vooral het gevoel dat het oproept. Door de gemeenschappelijke opdracht en de zware omstandigheden is gezamenlijkheid vanzelfsprekend. Niets gaat boven het teambelang. De opleiding die iedereen toch wel globaal hetzelfde heeft moeten doorstaan zorgt automatisch voor binding. En een kogel maar ook de kou en regen maken eenvoudig doeltreffend duidelijk dat we allemaal gelijk zijn.
Er wordt veel van ons gevraagd en dan kun je gewoonweg niet zonder kameraden. Kameraden die samen de landmacht vormen of samen als genisten in ons regiment. "Wij zijn de mineurs van het Nederlandse leger." Kameraden die samen uienrats eten en samen brandewijn drinken. Die samen het Mineurslied zingen op commando-overdrachten, bij oefeningen te velde, 's avonds bij een feest maar ook bij begrafenissen. Het lijkt soms zo gewoon, soms welhaast vanzelfsprekend maar laat het nooit gewoontjes worden. Sodeju! ‖

GENIE PLAVEIT DE WEG VOOR MULTIDISCIPLINAIR TRAINEN

DEFENSIE CBRN CENTRUM
PREVENT PROTECT RECOVER
Nationaal Trainingscentrum CBRN

‘Veiligheid vanuit verbondenheid’, is het credo van het Defensie CBRN-Centrum (DCBRNC). Dit onderdeel van de Genie is mede verantwoordelijk voor het opbouwen en onderhouden van vakkennis over de volle breedte van het CBRN-vakgebied voor optreden in de hoofdtaken 1, 2 en 3 van de Krijgsmacht. Een bijzondere rol heeft het DCBRNC in het proces opleiden en trainen van civiele hulpverleners (zoals Politie, Brandweer, Gezondheidszorg) binnen Nederland. Met de huidige dreiging en aanslagen zoals in Brussel en Parijs is gezamenlijk voorbereiden noodzakelijker dan ooit.

Tekst ‖ Majoor Mark Heikoop, projectleider ICMS/CBRN en Commandant Nationaal Trainingscentrum CBRN

Waar staan we dan in de BV Nederland qua voorbereiding? Welke rol vervult Defensie daar dan in? Ik neem u graag mee in de wereld van multidisciplinair trainen en de rol die de genie daarin heeft.

DE KETEN BEKEKEN

In 2014 schetste ik u de uitdagingen van multidisciplinair exploiteren van het Nationaal Trainingscentrum CBRN (NTC CBRN). Inmiddels hebben we daar de nodige stappen gezet. Daardoor kan de commandant van het DCBRNC, luitenant-kolonel Alain Schoonderbeek, het NTC CBRN inmiddels als een volwaardig instrument voor multidisciplinaire samenwerking inzetten.
Eind 2015 nam het DCBRNC het voortouw bij het organiseren van een grootschalige multidisciplinaire training. In die training neemt het NTC CBRN een prominente plaats in. Niet alleen als trainingslocatie maar vooral als hoofdorganisator van de training. Belangrijke functionarissen tijdens de voorbereiding waren de liaisons van Politie, Brandweer en GGD/GHOR die bij het DCBRNC werkzaam zijn, en experts vanuit de Dienst Milieu en Chemie Rijnmond/Landelijk Informatiepunt Ongevallen Gevaarlijke stoffen (DCMR/LIOGS). Multidisciplinair trainen kun je vanuit diverse hoeken benaderen. Voor deze training gebruikten we het Protocol Verdachte Objecten (PVO) en de Handreiking Kleinschalige Decontaminatie (HKD) als kapstok. Beide documenten beschrijven multidisciplinaire processen en procedures en hebben grote raakvlakken met CBRN. Vandaar de keuze om deze 2 documenten als basis te gebruiken. Voor de training kozen we de naam ‘De Keten Bekeken’.

UITDAGINGEN VAN GEZAMENLIJK VOORBEREIDEN

Een jaar voorbereiding klinkt ruim maar in de praktijk valt dat tegen. Waarom dan? Om van kapstok naar scenario en deelnemers te komen is met een gemêleerd gezelschap aan potentiële deelnemers best lastig. Zeker als je niet op voorhand steun van de bestuurders van die partijen hebt. Dat is vooral veel communiceren en sparren en scenario’s zo inrichten dat alle partijen uiteindelijk een warm gevoel krijgen bij wat er voor hen te halen is. Daarnaast hadden we te maken met de acties van de Brandweer waardoor hun deelname onder druk stond en de operationele taken van sommige deelnemers prioriteit hadden, waardoor hun mogelijkheden beperkt waren.

Daarentegen waren er ook partijen die de training aangrepen om ook andere trainingsdoelstellingen te behalen.
Zo oefende de Veiligheidsregio Rotterdam-Rijnmond (VRR) en het bedrijf Odfjell ook hun eigen crisisteam. Uiteindelijk zijn we er samen in geslaagd om een mooi scenario te bouwen en een oefenorganisatie in te richten. Dankzij een subsidie van de Nationaal Coördinator Terrorisme en Veiligheid (NCTV) konden we ook alle externe kosten dekken. Denk daarbij aan figuranten, huur van trainingsmiddelen e.d. Aan de vooravond van de training stonden ca. 700 mensen vanuit 37 verschillende organisaties klaar om hun operationele taak uit te voeren of de training te ondersteunen. Niet alleen in Nederland maar ook in België. Vanuit Defensie deden de volgende eenheden mee:

- Het DCBRNC;
- De CBRN Responseenheid (CBRN RE);
- De Explosieven en Opruimingsdienst Defensie (EODD);
- 414 CBRN Verdedigingcompagnie (414CBRNVerdcie);
- Staf Opleidings- en Trainings-commando (St OTCO).

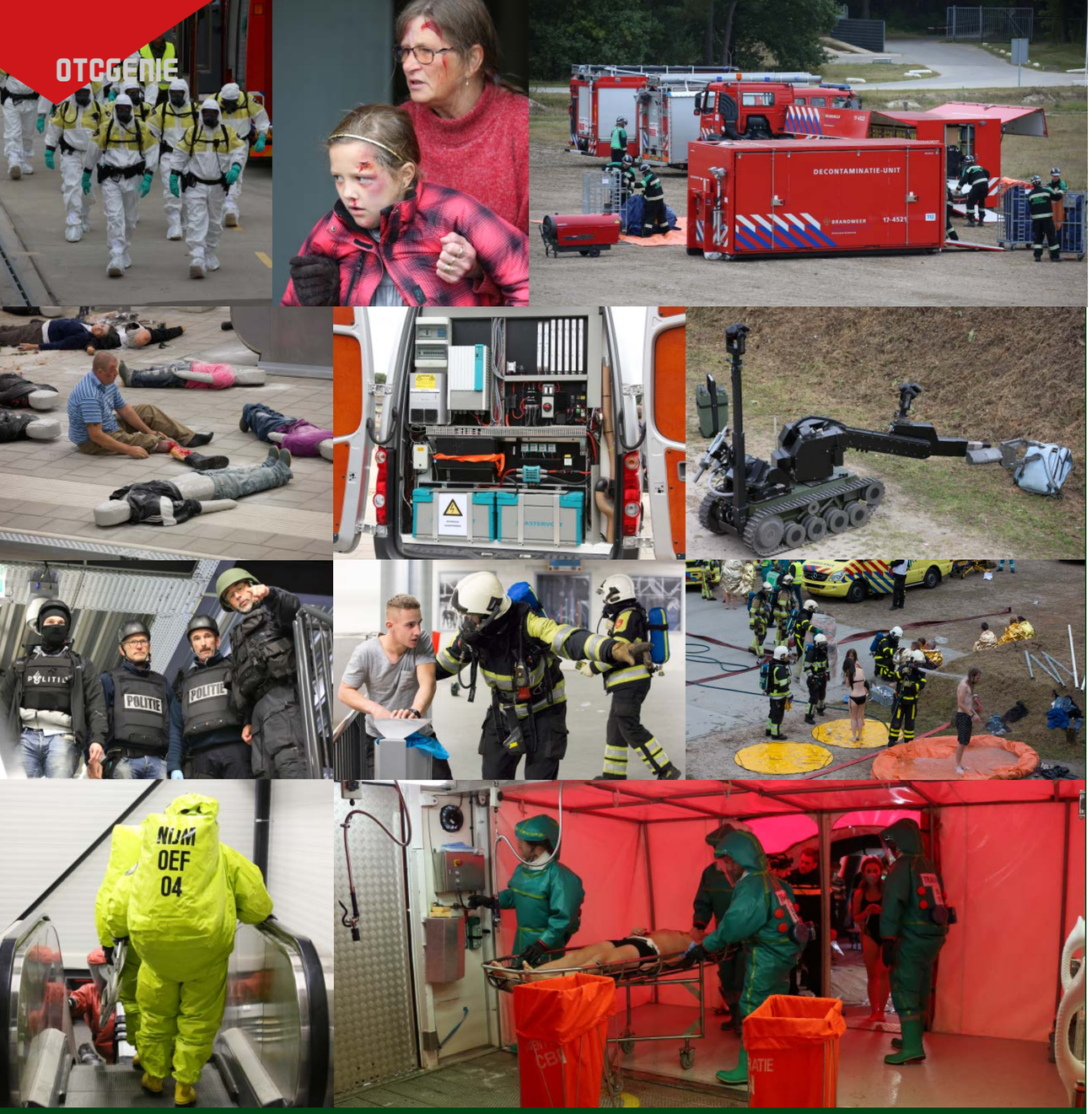
HET SPEL OP DE WAGEN

Maandag 10 oktober. De eerste trainingsdag. Op diverse locaties in Nederland druppelt vroeg in de ochtend informatie binnen over een aanstaande aanslag. Meldkamers worden gevoed en organisaties zetten alles op alles om een helder beeld van de dreiging te krijgen. Zij slagen er in om individuen en cellen te identificeren die voorbereidingen voor aanslagen treffen. Het beeld wordt steeds duidelijker. De aanslagen zijn gericht op bedrijven in de Rotterdamse haven.
Interventie-eenheden komen in actie. Zij houden een voertuig met aanslagmiddelen staande en vallen een bomproductielocatie binnen en arresteren de aanslagplegers. EODD en de CBRN RE assisteren bij het onderzoek van de bomproductielocatie in het Botlekgebied.
Maar helaas zijn we niet in staat alle aanslagen te voorkomen. Op de Maasvlakte is het raak. Terroristen gijzelen mensen, kapen een schip en diverse explosies volgen.

De veiligheidspartners gaan voorwaarts. Ze richten een commandocentrum in bij de Koningin Maxima brandweerkazerne en gezamenlijk zoeken zij naar oplossingen voor de uitdagingen. Meer interventies volgen en na een paar uur is het weer rustig op de Maasvlakte. Dan wordt de schade duidelijk. Doden, gewonden, chemische besmettingen, beschadigde infra en installaties. 414CBRN Verdcie komt in actie om te ontsmetten en forensische eenheden werken koortsachtig om informatie te vergaren.
Maar de maandag is nog niet gedaan. Het forensisch onderzoek werpt haar vruchten af. De politie valt in het centrum van Rotterdam diverse panden binnen en voert arrestaties uit. In Vught volgt een interventie op nog een bomproductielocatie. Ditmaal een locatie waar aanslagplegers een vuile bom produceerden. We vinden radiologisch materiaal en de specialisten van het Crisis Expertteam straling (CET-straling) komen in actie. Weer een uitdaging die van de veiligheidspartners een gecoördineerde aanpak vraagt.

DE GROTE KLAP

Het is inmiddels woensdag 12 oktober. De schrik zit er nog goed in. Is de dreiging nu voorbij? Het antwoord volgt snel en verwoestend. In de ochtendspits volgt een explosie in de metro van Vught. De hulpkreten van de slachtoffers verbreken de stilte na de explosie. Meer dan 50 slachtoffers liggen dood, gewond of versuft in de rook tussen de brokstukken. Mensen helpen elkaar en proberen naar buiten te komen. Binnen enkele minuten zijn hulpdiensten ter plaatse. Maar kunnen zij veilig naar binnen? Of kan er nog een explosie volgen? Slachtoffers vertonen symptomen van giftige gassen. Binnen een uur zijn 200 professionals aanwezig om de uitdagingen het hoofd te bieden. Het Commando Plaats Incident (COPI) moet alle zeilen bijzetten om sturing aan deze operatie te geven.

Niemand heeft ervaring met een ramp van deze omvang. 2 uur na de explosie worden de laatste slachtoffers uit de metro gehaald.

De Brandweer ontsmet de slachtoffers en ambulances rijden af en aan naar het nabijgelegen ziekenhuis op het NTC CBRN. Maar niet alleen de slachtoffers zijn belangrijk. Interventie-eenheden kijken uit naar nog meer aanslagplegers en weten de laatste aanslagpleger uit te schakelen. Forensische eenheden gaan op zoek naar de overblijfselen van aanslagplegers en hun gegevensdragers.

De CBRN RE en het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) voeren detecties uit en nemen monsters om te achterhalen welke stof de aanslagplegers hebben gebruikt. Dat is namelijk belangrijk voor de juiste behandeling van de slachtoffers en de beschermingsmaatregelen die de hulpverleners moeten nemen. 5 uur na de explosie ligt de metro er verlaten bij. De hulpverleners zijn ter plaatse klaar en vertrekken. De vermoeidheid en emoties zijn van hun gezicht af te lezen. Alleen de hekken en het afzetlint zijn nog zichtbare littekens. Een moeder en haar kind leggen bloemen en een knuffel bij het hek terwijl de stilte zich langzaam als een deken over de metro drapeert.

ZIJN WIJ ER KLAAR VOOR?

Na de hectiek van de 2 intensieve trainingsdagen volgde op de vrijdag een evaluatie. 75 vertegenwoordigers van

PVO EVALUATIEDAG 14 OKTOBER 2016 – METRO STATION

de deelnemende eenheden en andere belanghebbenden waren aanwezig in de metro van Vught. Openhartig en kwetsbaar deelden de deelnemers hun ervaringen. Zij deelden hun interne lessen maar vooral hun bevindingen qua samenwerken, de zogenaamde koppelvlakken. Delen om samen te leren en samen beter voorbereid te zijn op complexe incidenten. Zijn wij er klaar voor?

Binnen de eenheden zijn de operationele processen in goede handen. Maar in de samenwerking valt nog winst te behalen. Iedereen was het er over eens dat we te weinig multidisciplinair trainen. Oorzaak? Een belangrijke reden is dat de eenheden naast hun operationele werkzaamheden weinig tijd en capaciteit hebben om dergelijke trainingen voor te bereiden en uit te voeren.

Alle aanwezigen onderschreven de meerwaarde van een training als ‘de keten bekeken’. Zij waardeerden het werk dat de Genie heeft verzet en vroegen om op de ingeslagen weg verder te gaan. Gaan we dat doen? Alain Schoonderbeek verwoordde het als volgt: *“Ik had van tevoren honderden redenen om deze training niet te organiseren, het DCBRNC is er immers niet echt op toegerust. Er waren echter ook een handvol goede redenen om het wel te doen en daar hebben we voor gekozen. Met de steun van velen is het gelukt en de inzichten die het heeft opgeleverd zijn meer dan bruikbaar. In dat licht is het dan ook geen vraag maar een gegeven dat er in 2017 een vervolg op deze training komt”*.

Veiligheid vanuit verbondenheid. De Genie, in casu het DCBRNC, plaveit de weg voor multidisciplinair trainen. ‖

Over All Obstacles

Defense Solutions for the Future

GENERAL DYNAMICS
European Land Systems

gdels.com

BIJZONDERE BRUGSLAG BIJ CUIJK GEEFT CACHET AAN 100STE VIERDAAGSE

Al 73 jaar verzorgt de genie een brug over de Maas bij het Brabantse Cuijk om de vierdaagselopers over te kunnen laten steken naar de Limburgse zijde waar zij hun route via Mook vervolgen. Vanaf de brug is het nog zo'n twaalf kilometer tot de finish op de *Via Gladiola*.

Tekst ‖ Sergeant-majoor Joost van Heijningen, SMOO Duiken 105Gncie Waterbouw
Foto's ‖ © anneke.janissen@gmail.com

Sinds de invoering van de vouwbrug wordt er meestal 'slechts' gebruik gemaakt van dit materieel. Maar omdat de Vierdaagse in 2016 haar 100-jarig bestaan zou vieren, kwamen we op het idee hier extra cachet aan te geven met een bijzondere brug. De eerste krabbels werden op papier gezet. Buiten het feit dat het ontwerp voor cachet moest zorgen was het ook van belang dat alle onderdelen van 105Gncie Waterbouw ingezet moesten worden met elk hun eigen specialiteit. Dit omdat we deze brugslag niet alleen als steun wilden aanlopen, maar er ook eigen leerdoelen in wilden verwerken. Al snel werd duidelijk dat de volgende aspecten aan bod moesten komen: een fundering onder water bouwen (duikers), een vakwerkconstructie en de vouwbrug bouwen (waterbouwpelotons), hijsen van verschillende constructies, al dan niet in water en met twee kranen tegelijk. Allemaal waterbouw.
De link naar de *Towerbridge* in Londen was snel gemaakt: de zo opvallende torens die aan elkaar worden verbonden met een rijdek waarover het verkeer wordt geleid. Om dit idee te benaderen hebben wij een toren van baileymateriaal

ontworpen, geplaatst op een fundering in het water. Hierbij kwam het aan op de creatieve geest van bijna ieder kaderlid binnen de compagnie.

THEORIE -> PRAKTIJK

Tijdens oefening United Pontonnier in oktober 2015 is zowel de fundering als de toren gemaakt om te bezien of de theoretische plannen ook in de praktijk uitvoerbaar waren. Het duikerpeloton is aan de slag gegaan met twee funderingen.

Model 1: Een bekisting van stukken ingekorte damwandplank, extra verstevigd door de sloten dicht te lassen en voorzien van stalen profielen rondom. Dit gevaarte zou onder water worden geplaatst op een door de duikers uitgezet en gevlakt stuk bodem. Daar zou het waterpas worden gespoten door water onder druk langs de damwandplanken in het zand te spuiten. Hierdoor zakt het geheel onder zijn eigen gewicht het zand in. Vervolgens is alle modder er zoveel mogelijk uitgespoten en is het geheel gevuld met steenslag, afgevlakt met twee stelconplaten bovenop. Hierop is het eerste baileyveld gemonteerd.

Model 2: Kleine hesco's met elkaar verbonden tot een rechthoek en verstevigd met een frame van stalen profielen, is ook dit geheel waterpas op de bodem gezet, gevuld met steenslag en voorzien van een laag zeskantplaten. Hierop is het eerste baileyveld gemonteerd.

Het waterbouwpeloton heeft vervolgens de rest van de toren met behulp van het ondersteuningsdetachement in elkaar gezet. Wat rest is de afrit naar de drijvende tussenconstructie. In Hedel ('s-Hertogenbosch) was het hoogteverschil vrij groot waardoor een 5 velden-oprit nodig was om fatsoenlijk aan te sluiten op de vouwbrug. Dit zou in Cuijk niet het geval mogen zijn vanwege het hinderen van de scheepvaart. De constructie bleek solide. Met een gewicht van meer dan 40 ton gaf de fundering geen krimp, ook niet toen deze extra werd belast door er een Werklust op te plaatsen. Met deze ervaring en een *fancy* poster op groot formaat gingen we naar de gemeente Cuijk om te peilen of ze mee wilden werken aan ons plan en wellicht de contactpersonen voor ons konden traceren om een nieuwe meeting te beleggen in Mook. In het gemeentehuis van Mook hebben wij een presentatie gegeven aan mensen van de gemeente, het vierdaagsepar-cours, vergunningen RWS, ontheffingen/stremmingen RWS, het waterschap, en het 4-daagsecomité om vanuit hun expertise advies te geven over mogelijkheden en verplichtingen.

Vanaf 1948 Bailey drijvende brug

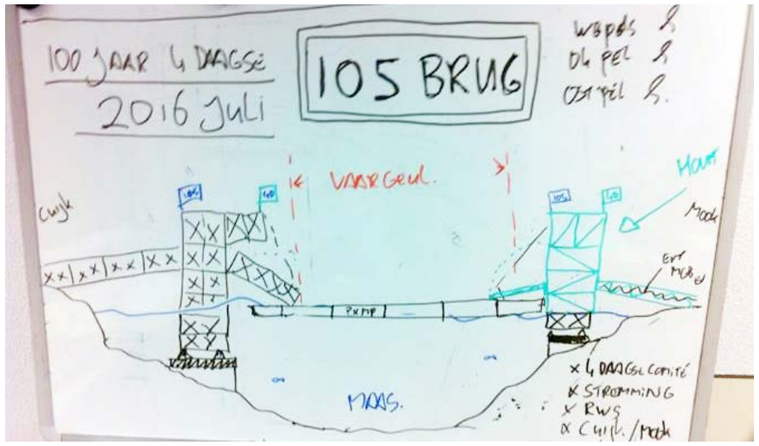

Vanaf 1964 Pontonplaatbrug

De belangrijkste eis uit deze meeting was dat een constructeur de constructie compleet moest doorrekenen, aangevuld met een draaiboek van de uitvoering. Dit rapport moest aangeboden worden aan RWS die het dan door zijn eigen constructeur zou narekenen alvorens er toestemming gegeven werd.

JANSON

Alvorens de opdracht uit te zetten bij een constructeur, deden we eerst een onderwaterverkenning om achter de grondsoort en bodemprofiel te komen. Resultaat: aan de Cuijkse zijde liggen tot 30 meter uit de kant alleen maar basaltstenen en het is geen optie om daar op te gaan bouwen. Omdat we geen drijvende toren wilden is het idee van de baileyboog ontstaan en eerst op proef gebouwd. Alle verkenningsgegevens, tekeningen (inmiddels in autocad) en wensen zijn voorgelegd aan de oud-genisten en specialisten van Janson Bridging die ons heeft geholpen bij het berekenen van alle krachten die wind, water en belasting door lopers op de constructie overdragen. Na een aantal weken hadden we een compleet rapport waaruit bleek dat de constructie die we wilden bouwen stevig en dus veilig genoeg was voor de verwachte belasting tijdens de Vierdaagse. Dat hebben we de zelfde dag nog opgestuurd naar RWS en de volgende dag volgde hun positieve antwoord. We hadden een GO voor de constructie!

Eerste schets voor de jubileum brug voor de 100e Vierdaagse

Inmiddels zaten we al redelijk dicht tegen de datum van starten aan omdat we toch eerst beton zouden storten voor de fundering. In week 24 maakten we aan de Mookse zijde de bekisting en stortten daarin het beton, dat daarna kon uitharden. Bij dit beton hebben we tevens vier proefmodellen meegestort die we uit het water konden halen om vervolgens aan een drukproef bloot te stellen op de NLDA. Conclusie: het beton was al harder dan benodigd.

HECTIEK

Terwijl de bouw onder water al in volle gang was stond de *rehearsel* nog wel gepland om in detail alle werkzaamheden van de voorbereiding (de baileyvelden bouwen) en de uitvoering door te nemen. Een kleine opsomming: logistiek, bouw, kamp, radio- Renée tv-interviews, Pontex, CSM-overdracht, commandantendiner, *static demo*, lichting '67 begeleiden, proefsluiting, pontonniersbal, brugslag en het afbraakplan.

Schaalmodel van de pijler

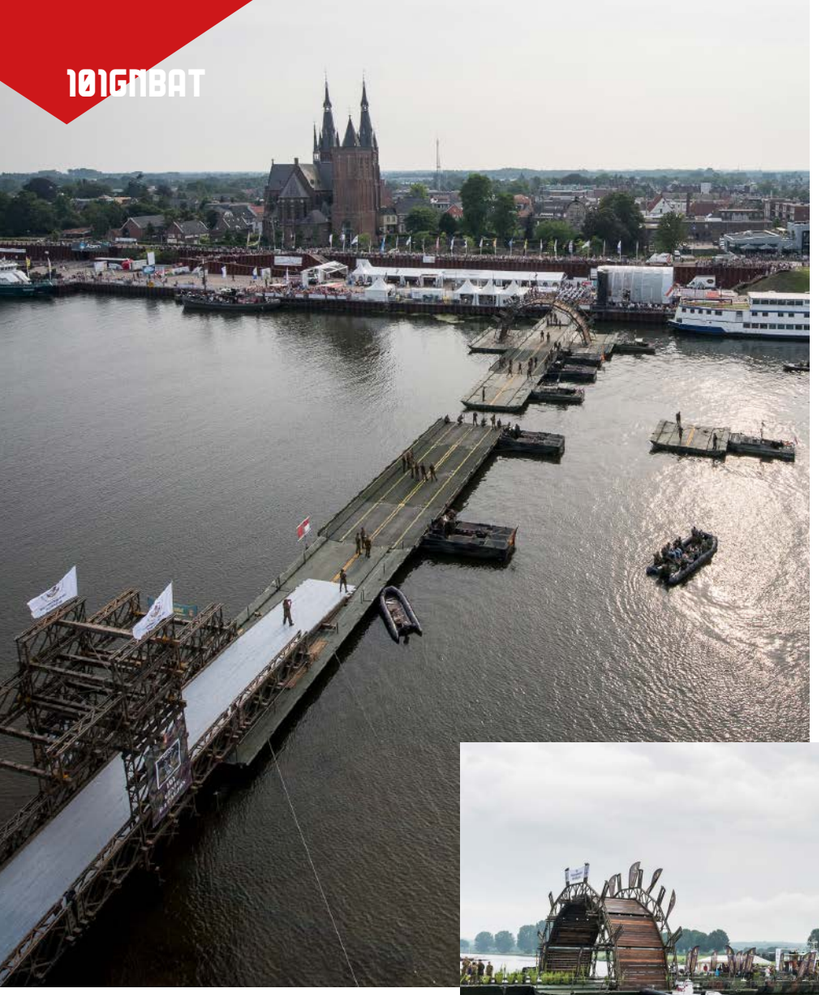
Testen bouw van de pijler tijdens oefening United Pontonnier

Enerzijds hebben we de hectiek van deze week onszelf aangedaan, maar anderzijds bleek ons initiatief voor velen een reden om op een of andere manier aandacht aan deze viering te geven en ons daarbij als opstapje te gebruiken.
Dus was er tijdens de bouw, die slechts tweeënhalve dag in beslag heeft genomen, gigantisch veel interesse van zowel intern Defensie als daarbuiten, waardoor op alle niveaus binnen de compagnie de mediagetraindheid aanzienlijk is versterkt.

PONTEX - BBQ - BIER - BAL

De week in Cuijk hangt aan elkaar van tradities. De Pontex, het pontonniersexamen, wordt op woensdagmiddag afgesloten met een appèl waarbij de nieuwbakken pontonniers door Neptunus worden gedoopt en welkom geheten bij het Korps Pontonniers. Vanaf dit moment zijn zij gerechtigd tot het dragen van het felbegeerde pontonniersembleem.
Dit jaar zijn we 20 pontonniers rijker geworden en telde de Pontex geen afvallers. Gezien het programma en de temperatuur een unicum. Het appèl werd dit jaar afgesloten met de CSM-overdracht. Er is voor de CSM van 105 geen betere plek denkbaar om je functie over te dragen of over te nemen dan aan de oevers van de Maas. Bij zo'n feest mogen een BBQ en bier niet ontbreken.

Donderdags vindt traditioneel de proefsluiting plaats. Primair gaat het erom de eventuele foutjes te ontdekken zodat het vrijdag soepel verloopt, maar daar zijn de afgelopen jaren heel wat evenementen aan toegevoegd. Zo wordt de overgang van Cuijk naar Mook door de beide burgemeesters ceremonieel geopend. Voorafgaande aan de proefsluiting vindt het 'commandantendiner' plaats.
Dit jaar heeft de CC de oud-commandanten van 105 uitgenodigd om bij hem aan te zitten aan de gedekte tafel met uitzicht over de Maas. Naast de oud-commandanten hebben we ook de burgers uitgenodigd die de bouw mo-

Proefsluiting op donderdag

Brugslag gereed op vrijdag. Wandelaars passeren de brug.

DE BEIDE BURGEMEESTERS OPENEN DE BRUG DOOR MET TWEE BAILEYPENNEN HET KOORD OVER DE BREEDTE VAN DE RIJBAAN DOOR TE SLAAN.

gelijk hebben gemaakt. Op deze manier hebben we hen het eindresultaat van alle vergunningen, vergaderingen, berekeningen en meedenken kunnen laten aanschouwen. Vanaf de *Paula*, het regimentsvlot, kunnen ze de sluiting vanaf het water bekijken. De beide burgemeesters openen de brug door met twee baileypennen het koord over de breedte van de rijbaan door te slaan.
Dat is het startsein voor de burgers van beide zijden om - uiteraard voorafgegaan door ons eigen VFKG - tot 20.00 uur over te steken. Hierna wordt de brug leeggemaakt en gebroken. Zodra alles aan de kant ligt volgt een korte evaluatie tussen de commandanten.
De compagnie wordt dan door de CSM afgemarcheerd naar het centrum van Cuijk, alwaar we het Mineurslied en natuurlijk ook het Pontonnierslied luidkeels ten gehore brengen. Daarna opent de RC het Pontonniersbal.

CSM 105Gncie Wb begeleidt plaatselijke autoriteiten

Marketentster Jet biedt de traditionele borrel brandewijn aan

VIERDAAGSEGLADIOOL

Vrijdag is de dag waar het allemaal om draait. Om 06.00 uur liggen we met een rubberboot op het water om tot 07.00 uur de vroege lopers over te zetten. Dan gaat de stremming in en mag de brug, na toestemming van RWS, gesloten worden en daarmee geopend voor publiek en lopers. Dit jaar kregen we op het laatste moment een Amarok vol gladiolen, die onze mannen konden uitreiken aan alle lopers. De speciaal voor de 100ste Vierdaagse gekweekte kleur zal de vierdaagsegladiool blijven. Die dag worden er veel complimenten gemaakt en worden we constant bedankt voor de brug. De lopers zijn oprecht blij met de brug en vinden het schitterend dat er dit jaar zoveel extra aandacht aan is geschonken. Iedere genist slaat af bij de Paula om een borrel bij de RA te halen, bemoedigende woorden te ontvangen van collega's om vervolgens aan de laatste twaalf kilometer te beginnen. Om 15.00 uur is het gedaan. De brug wordt leeggemaakt en vervolgens gebroken. Het is dan zaak om alle pontons zo snel mogelijk naar de kant te varen, vast te leggen en af te wachten tot de scheepvaart voorbij is. Die heeft immers een dag stil gelegen en is erop gebrand vol gas aan de slag te gaan. Dat gevoel delen we, want ook wij hebben nog wat werk te verzetten. Na hard buffelen verlaten de laatsten van ons op zaterdag om 17.00 uur de kazerne om nog een welverdiende zondag thuis te hebben. Alles en iedereen is weg uit Cuijk; alleen de achtergebleven Dixi's verraden dat er heel wat te doen is geweest. Al in een vroeg stadium hebben we de media betrokken bij dit project. Interviews voor lokale kranten en radio maakten dat de inwoners van Cuijk en omgeving op de hoogte waren van wat er allemaal ging gebeuren.
Op die manier hoopten we op begrip voor de vele voertuigverplaatsingen en natuurlijk ook op kijkers tijdens de bouw. Landelijke tv-zenders hebben interviews afgenomen en uiteindelijk heeft zelfs de koning een bezoek gebracht aan de brug. De CC heeft hem persoonlijk de brug over geleid en uitleg gegeven over het hele proces. Een bekroning op dit geweldige project. ‖

ZKH Willem-Alexander bewondert het resultaat

Ook voor de Koning worden de genietradities uitgedragen

ALLES WAS MEGA AAN ANACONDA 2016

Vanaf 2006 organiseert de NAVO jaarlijks de oefening Anaconda in Polen. Dit jaar was de oefening (AN-16) groter dan ooit. Maar liefst 31.000 man uit meer dan 20 landen namen deel aan deze oefening die door heel Polen werd gehouden. AN-16 was ondergebracht in de US-oefeningen *Swift Response* en *Saber Strike*. Door oplopende spanningen in het oosten van Europa zagen de Verenigde Staten zich genoodzaakt om hun deelname aan deze oefening te vergroten. De gehele oefening startte in Duitsland om uiteindelijk via Polen in de Baltische staten te eindigen. Door deze mega-oefening moest de samenwerking tussen de NAVO en de coalitiepartners worden verbeterd en verder uitgebouwd.

Tekst ‖ Tweede luitenant Roel Christis, commandant 1 Waterbouwpeloton, Sergeant-majoor Peter Vogelaar, SMOO Bruggen

BRUGSLAGMATERIAAL

Strategische brugslagmiddelen zijn een schaars goed, ook internationaal. Gezamenlijk oefenen en trainen is dus belangrijk om een *River Crossing Operation* (RCO) juist te kunnen plannen en uit te voeren. 105 Gncie Waterbouw is de enige Nederlandse eenheid met operationele brugslagcapaciteit; de vouwbrug. Doel voor 105Gncie Wb was deelname in een internationale eenheid met planningscapaciteit en 100 meter vouwbrug. De samengestelde eenheid bestond verder uit een Duits peloton met 100 meter *Improved Ribbon Bridge* (IRB), een peloton uit de Verenigde Staten met 200 meter IRB en een Duits ondersteuningspeloton met een genietank en het MLC-70 wegenmatsysteem.

VOORBEREIDINGEN

In februari kregen we de opdracht deel te nemen aan deze oefening. Na een eerste analyse werd al snel duidelijk dat we extra logistieke capaciteit nodig hadden. Want omdat de landen in de samengestelde eenheid allemaal hun eigen middelen hebben met de daarbij behorende bijzonderheden, konden zij ons niet zondermeer logistiek steunen. Daarom namen we behalve de eigen onderhouds-, diagnose- en bergingsgroep ook een kleine distributiegroep en een geneeskundige afvoergroep mee. Allemaal om het waterbouwpeloton maximaal te ondersteunen, zodat dit zich volledig op zijn vouwbrugtaak kon richten. Eind februari deden we de eerste verkenning in het plaatsje Chelmno. Daar werden de beperkingen van de omgeving al zichtbaar; er waren maar weinig uitdagende trainingsmogelijkheden voor de vouwbrug. De lage waterstand in de rivier kon een behoorlijk risico worden voor de gehele operatie. Want die was dusdanig laag dat je op sommige plaatsen de ongeveer 350 meter brede Wisla te voet kon oversteken. Verder werd duidelijk dat onze zwaardere voertuigen het oefenterrein niet konden bereiken, omdat de enige brug een te lage MLC-waarde had. Maar we spraken af om deze samen met een Poolse eenheid te versterken tijdens de oefening. Ook de bestaande infra voldeed niet aan de gestelde eisen. Met al deze punten keerde het team terug naar Nederland om een plan te maken. Kleine zaken bleken toch zeer lastig; hoe kom ik aan kaarten? Hoe gaat het transport van 35 voertuigen over 1000 km verlopen? Wel werd duidelijk dat het peloton direct onder bevel kwam van onze Duitse zustereenheid (3./*Schweres Pionierbatalion* 901) uit Havelberg, die ons ieder jaar ondersteunt bij de Rode Kruis Bloesemtocht en de Vierdaagse te Cuijk. Dit maakte de verdere voorbereidingen eenvoudiger.

In mei vond de *Final Planning Conference* plaats; daar konden we in het oefenterrein diverse afspraken maken, ook over logistieke zaken. Bij die verkenning bleek dat de brug naar het oefenterrein inmiddels al was verbeterd door het 3e Poolse Bruggen- en Wegenbataljon uit Chelmno! Ondanks de vele contacten tussen Nederland en Polen, met het voorstel om samen deze brug te verstevigen, was dit al vroegtijdig uitgevoerd. Jammer, hiermee verdween een kans om internationaal te oefenen met een voor Nederland onbekend (paneel-)brugslagsysteem.

> DE LAGE WATERSTAND IN DE RIVIER KON EEN BEHOORLIJK RISICO WORDEN VOOR DE GEHELE OPERATIE.

INTERNATIONAAL SAMENWERKEN

De eerste dagen van de oefening stonden vooral in het teken van een eigen *In Theatre Training* (ITT) programma op niveau-2. Dit programma was grotendeels gebaseerd op de gegevens uit de verkenning en diverse openbare bronnen over snelstromend water. Door de zeer lage waterstand (dit was vanaf een stuw te regelen) en de beperkte stroomsnelheid werd dit zeer vlot doorlopen. Hierdoor konden we de ITT uitbouwen met de eerste internationale uitwisseling en kennismaking met de overige *counterparts* van de samengestelde compagnie. Doordat de *skills* van ons personeel al snel positief opvielen, werd het peloton

deze periode ook veelvuldig gevraagd voor kleinere opdrachten zoals het overzetten van hun voertuigen. Grootste beperking bleef echter de beperkte ruimte op het oefenterrein aan de Wisla (250 bij 1000 meter) en de vijf intredeplaatsen voor de gehele samengestelde compagnie, waarvan er maar één verhard was; de andere vier hebben we met genietank en MLC-70 zelf verhard. Door deze beperkte manoeuvreerruimte, zowel op het water als op het oefenterrein, werd er meer gevraagd van het pelotonskader om het eigen oefenprogramma in de eerste week voor het peloton uitdagender te maken en te houden. Dat deden we door avond- en nachttrainingen, samenwerking met de Duitse en Amerikaanse pelotons, en extra leerdoelen in overleg met de staf.

Dat het oefenprogramma voor het peloton goed verliep viel ook de Amerikaanse pontonniers op. Deze eenheid, voor 95% bestaande uit reservisten, was verbaasd over de *drills* en vaardigheden van de Nederlanders. Met als mooi 'gevolg' dat onze manschappen een verkorte training aan de US collega's hebben gegeven, waardoor ze efficiënter konden werken met de vouwbrug.
Aan het eind van de eerste oefenweek kregen we onze eerste niveau-4 actie. De daadwerkelijke brugslaglocatie lag ongeveer 1 km van de oefenlocatie, maar was vanwege de inzet van M3 (een brugslagmiddel van de US en Duitsland) *out of bounds* voor onze eenheid. Eerder in deze week had de internationale compagniesstaf een verkort planningsproces doorlopen voor deze actie en uiteindelijk bleken er maar liefst 54 pontons nodig. De totale overspanning was 358 meter, maar die veranderde per dag door de waterstand. Omdat Nederland andere eindpontons heeft dan de Duitse en Amerikaanse collega's, zouden wij de verantwoordelijkheid krijgen over de twee eindvakken bestaande uit 5 middenpontons en 1 eindponton.
De resterende vakken van 6 middenpontons elk werden afwisselend door de Duitsers en de Amerikanen gelegd. Het geheel stond onder leiding van de Duitsers, die dus ook verantwoordelijk werden voor het sluiten van de brug, het openstellen en in bedrijf houden.

RCO: *SHOW OF FORCE?*
De eerste daadwerkelijke brugslag na de trainingsmomenten was tijdens de *capability day*, waarop enkele hoogwaardigheidsbeklederS, onder wie de Poolse president Andrzej Duda, en generaals uit diverse landen te zien kregen wat het samengestelde bataljon allemaal in huis had. Voor deze groots aangeklede dag was het dorpje Chelmno bijna helemaal afgesloten van de buitenwereld. Op vele toegangswegen had de Amerikaanse MP-brigade *checkpoints* ingericht om de voertuigen die de brug zouden passeren vrije doorgang te kunnen geven.
Uiteindelijk passeerden deze dag ongeveer honderd voertuigen de brug, die werd gemaakt door Duitse en Britse M3-voertuigen. De Nederlandse bijdrage bestond deze dag uit een MLC-70 veer tijdens de demonstratie van de *Standard Ribbon Bridge / Improved Ribbon Bridge*. Ook de twee andere landen brachten een MLC-70 veer uit, zodat we gezamenlijk met ons drieën de veeroperatie konden uitvoeren.

> DAT HET OEFENPROGRAMMA VOOR HET PELOTON GOED VERLIEP VIEL OOK DE AMERIKAANSE PONTONNIERS OP.

Twee dagen later werd er nogmaals een brug gelegd over de Wisla, maar nu daadwerkelijk als deel van de oefening. Dat ook deze laatste brugslag een groot ceremonieel deel had was vanzelfsprekend. Duitsland, de VS en Nederland openden gezamenlijk, onder grote media-aandacht, de brug. Ook deze dag telden we ongeveer honderd voertuigen op de brug.

LESSONS LEARNED: TAAL
Genisten werken overal ter wereld samen. Zo ook tijdens deze oefening. Grootste uitdaging in een internationale oefening blijft toch de taalbarrière. Het blijkt dat wij Nederlanders vaak de spil zijn tijdens internationale oefeningen. Bijna eenieder spreekt Engels en sommigen ook Duits. Maar als echte genisten spreken we vaak met handen en voeten en lukt het keer op keer om tot een gezamenlijk doel te komen. Grootste leerdoel lag tijdens deze oefening dus niet op het technische, maar meer op het internationaal samenwerken en het slechten van de taalbarrière.

LESSONS LEARNED: VERPLAATSING
Ook logistiek was deze oefening zwaarder voor het kleine detachement; De verplaatsing over 1200 km met 35 voertuigen waarvan 28 met breedtelading was uitdagend. In de voorbereiding, omdat dit (helaas) geen routineverplaatsing meer is voor een brugpeloton. En ook in de uitvoering was het uitzonderlijk; met 8 wissellaadsystemen in een groep en slechts 11 man, rijden de meeste chauffeurs enkel bemand.
Lokale autoriteiten in delen van Duitsland bepaalden dat er slechts met twee voertuigen, gevolgd door een Duits begeleidingsvoertuig, mocht worden verplaatst. Daardoor moesten de chauffeurs zelf de routetijdtabel lezen over een grote afstand in een vreemd land. En ook de begeleiding van de colonne werd er daardoor niet eenvoudiger op.

Met maar drie kleine voertuigen werd het een race om de chauffeurs op de rust- en aftankplaatsen op te vangen en om overzicht te bewaren over het geheel. Het tijdverschil tussen het eerste en het laatste voertuig bedroeg maar liefst drie uur! Maar dankzij de professionele instelling en het vakmanschap van de chauffeurs is de hele eenheid zonder schade aan personeel of materieel heen en terug verplaatst.

Het zelfstandig verplaatsen, trainen en het werken in een buitenlandse eenheid is voor een zelfstandig peloton een mooie uitdaging. Ondanks de schaalgrootte van de oefening zijn de niveaus 1, 2 en 3 nooit stilgevallen. We arriveerden eerder dan de kwartiermakers van de eenheid bij wie we onder bevel werden gesteld. Dat zorgde in eerste aanleg voor kleine uitdagingen, maar die wogen niet op tegen de voordelen; een grotere *situational awareness* in het gebied bij de onderbevelstelling en zelfstandigheid in de *in theatre training* fase. En we konden daardoor ook de overige eenheden ondersteunen tijdens hun *deployment* in het gebied. Hierdoor kon het peloton zich vroegtijdig onderscheiden door zijn expertise op het water en zijn werklust. Deze oefening was een geweldige mogelijkheid voor het waterbouwpeloton om zijn eigen vaardigheden te trainen en te onderhouden in een internationale omgeving.

Alle niveaus hebben kennis genomen van buitenlandse technieken en middelen en hebben de Nederlandse kennis en kunde overgedragen aan de buitenlandse eenheden ter plaatse. Nederland, en de Nederlandse genie in het bijzonder, heeft zich in een grote oefening van zijn beste kant laten zien.

Weliswaar met een zeer kleine personele bijdrage, maar de overbrugging van 358 meter is een van de langste in internationaal verband. Een grote strategische verplaatsing over land waarbij een dergelijke hindernis moet worden overgestoken lijkt in de huidige tijd weer meer tot de mogelijkheden te gaan behoren. Het is daarom vanzelfsprekend dat 105 Gncie Waterbouw hierbij aanwezig was. De media-aandacht die hiermee gepaard ging en de dankbetuigingen van de diverse NAVO partners bieden perspectief voor de toekomst. ‖

CONSTRUCTIEPELOTON DUIKEN

UNIEKE CLUB OP EEN UNIEKE LOCATIE

NOSTRUM PROELIUM CAMPESTRE EST

'The water is our battlefield'

Veilig weggestopt op een van de meest unieke kazernes van Nederland zit een even zo unieke eenheid. Het prachtige historische Fort Crèvecoeur en de bijbehorende haven zijn de thuisbasis van het Constructiepeloton Duiken. Na een turbulente periode van ongeveer 400 jaar, waarin zowel de Spanjaarden, de Fransen, de Duitsers, de Nederlanders als de Engelsen het fort meerdere malen hebben veroverd, opgebouwd en weer afgebroken, is het fort sinds de zestiger jaren de thuisbasis van de genieduikers.

Tekst ‖ Eerste luitenant Wouter Beeks, commandant Constructiepeloton Duiken

Constructiepeloton Duiken
105 Gncie Wb

De geschiedenis van het genieduiken gaat terug tot voor de Tweede Wereldoorlog. Een selecte groep duikers werd getraind om in geval van nood de zeegaten in Zeeland af te sluiten met behulp van mijnen die aan de bodem werden verankerd. Daarnaast werden zij ondermeer ingezet bij de aanleg van de Afsluitdijk en bij het ruimen van explosieven door heel Nederland. In 1948 besloot de landmachtstaf een officiële duikeenheid op te richten en onder te brengen bij de genie. Haar primaire taak was het ruimen van munitierestanten uit de Tweede Wereldoorlog en het vrijhouden van de vaarwegen die Rotterdam met Duitsland verbonden. Deze vaarwegen waren tijdens de Koude Oorlog essentieel voor de opvoer van Amerikaans materieel.

In de jaren '70 schaften NAVO-troepen op grote schaal amfibische pantserrupsvoertuigen aan om hiermee vanuit de beweging rivieren in de Noord-Duitse Laagvlakte over te kunnen steken. Door deze vernieuwing bij de manoeuvrebrigades ontstond de behoefte aan duikers die in vijandelijk gebied verkenningen konden uitvoeren. Zij moesten locaties verkennen of creëren waar de moderne voertuigen veilig in en uit het water kon-

Beton storten t.b.v. een pijler tijdens brugslag Cuijk

Reinigen en vlakken trailerhelling voor het KCT

Scuba duikers tijdens een zoekactie in Rotterdam

den komen. Tot begin 2011 waren zowel de verkennende als de constructietaken ondergebracht bij één duikerpeloton. Inmiddels zijn de onderwaterverkenners onderdeel van 11 Luchtmobiele Brigade, terwijl het Constructiepeloton Duiken bij 105 Geniecompagnie Waterbouw is ingedeeld. Door deze splitsing zijn de dui-

Bouw van de pijlers in Cuijk

kers van 105 niet meer uitgerust om tactische veer- en *river crossing operations* (RCO's) te ondersteunen. De *rebreather* duiksystemen, waarmee duikers tactisch kunnen verplaatsen, zijn tegenwoordig allemaal ondergebracht bij luchtmobiel.

Het Constructiepeloton Duiken is tegenwoordig primair belast met het uitvoeren van constructiewerkzaamheden in en onder het water. Samen met de overige pelotons van de compagnie kan het peloton constructies realiseren, variërend van bruggen, pijlers, steigers, kades en veerstoepen tot complete havens. Parallel aan deze intensievere focus op de constructie is ook het vrijhouden van vaarwegen nog steeds actueel. Deze bergingsopdrachten zijn heden ten dage vooral gericht op internationale hulpverlening na rampen en op ondersteuning van de civiele autoriteiten. Het peloton wordt regelmatig verzocht steun te leveren bij nationale operaties. Hierbij steunen zij de politie en brandweer bij bergings-, reddings- of zoekoperaties.

Om dit brede scala aan werkzaamheden mogelijk te maken, wordt iedereen van het peloton uitgebreid opgeleid op twee verschillende duiksystemen. Voor lichte en snelle inzet wordt gebruik gemaakt

> HET PELOTON WORDT REGELMATIG VERZOCHT STEUN TE LEVEREN BIJ NATIONALE OPERATIES.

Verwijderen van meerpalen in Amsterdam

Duikers aan het lassen

van SCUBA-uitrusting *(Self-Containing Underwater Breathing Apparatus)*. Hierbij heeft de duiker zelf zijn eigen luchtvoorziening mee onderwater. Voor de zwaardere werkzaamheden worden alle duikers ook opgeleid op de *Surface Supplied Equipment* (SSE), waarbij de duiker lucht krijgt via een slang. Daardoor kan

Groepsfoto Curacao

hij langer duiken en complexe werkzaamheden uitvoeren. In combinatie met het hydraulische gereedschap van het peloton en de onderwaterlasopleidingen resulteert dit in een select groepje professionals dat goed uitgerust is voor zijn taken.
In de afgelopen maanden heeft het peloton zijn capaciteiten vrijwel nonstop nuttig kunnen inzetten bij oefeningen of steunverleningen. De foto's bij dit artikel zijn allemaal genomen in de afgelopen zeven maanden.

Zo zijn diverse bergingsopdrachten uitgevoerd in de tropische wateren van Curaçao, zijn in opdracht van de politie diverse wapens gevonden in Rotterdam die in verband worden gebracht met een recente moordzaak, is het vaarwater in Amsterdam beter bevaarbaar gemaakt door het verwijderen van diverse meerpalen, kunnen de boten van het Korps Commandotroepen te water gelaten worden op een door de duikers gestorte betonnen trailerhelling, is een duikzone in Vinkeveen opgeknapt, vernieuwd en veilig gesteld en hebben ruim 40.000

Voorbereidingen boven water

wandelaars van de 4-Daagse in Nijmegen dit jaar over een bijzondere brug de oversteek bij Cuijk kunnen maken.
Al deze fantastische opdrachten en oefeningen worden gedraaid door een kleine groep van 18 duikers, gestationeerd op het historische fort waar dit artikel mee begon.

Om te zorgen dat wij in de nabije toekomst onze taak kunnen blijven vervullen, zijn we op zoek naar gemotiveerde onderofficieren. Elke sergeant of ser-

> OM TE ZORGEN DAT WIJ IN DE NABIJE TOEKOMST ONZE TAAK KUNNEN BLIJVEN VERVULLEN, ZIJN WE OP ZOEK NAAR GEMOTIVEERDE ONDEROFFICIEREN.

geant-1 van de genie, komt hiervoor in aanmerking. Behalve het doorlopen van de kennismakingsdagen, een fysieke- en een psychologische keuring zijn er geen aanvullende ingangseisen.

INTERESSE?
Neem dan gerust contact op met de PC van het Constructiepeloton Duiken of CC van 105 Geniecompagnie waterbouw.

Het werkplatform in bedrijf (Foto Rijkswaterstaat)

DEFENSIE, WATERSCHAPPEN EN RIJKSWATERSTAAT:

WAT HEEFT HET WTEC OPGELEVERD, RUIM EEN JAAR NA DATO?

De *core business* van 105Gncie Waterbouw is en blijft *River Crossing Operations* zoals bij oefening ANACONDA. Zeker nu de dreiging de afgelopen tijd veranderd is en de focus op grootschalige conflicten is gericht, is de vraag naar deze complexe operatie groter geworden. Toch moeten we niet vergeten dat de compagnie ook nationaal ingezet kan worden. In een waterland als Nederland zijn er legio inzetopties te bedenken voor Defensie in het algemeen en een eenheid als onze 105Gncie Waterbouw in het bijzonder.

Tekst ‖ Eerste luitenant Wouter Beeks, C-Constructiepeloton Duiken

Omdat wij tijdens watercalamiteiten ondersteunend zijn aan instanties als Rijkswaterstaat, waterschappen en veiligheidsregio's, moeten we samen trainen om zo elkaars manier van werken te leren kennen. Vanwege ondermeer de bezuinigingen van de afgelopen jaren is het nog meer nodig om zaken samen aan te lopen en zo efficiënter en effectiever op te kunnen treden. Zowel voor, tijdens als na afloop van watercalamiteiten.

Daarom hebben op 15 juni 2015 de Unie van Waterschappen, Rijkswaterstaat en Defensie een intentieverklaring ondertekend om na te gaan of verdere samenwerking op het gebied van watercrisismanagement in de koude fase (voordat een watercrisis zich voordoet) wenselijk is en maatschappelijke meerwaarde heeft. Goede intenties en mooie woorden. Wat heeft dit opgeleverd, ruim een jaar na dato? Voor we dat kunnen beantwoorden wil ik kort ingaan op wat het doel van de intentieverklaring is en wat het *Water risk Training Expertise Centre* (WTEC) daarin betekent.

Waar het in de intentieverklaring met name om gaat zijn de volgende punten:

- vergroten van kennis van elkaars organisaties, processen en technieken inzake de risicobeheersing en voorbereiding op crisisbeheersing;
- onderzoeken van de mogelijkheid om gezamenlijk opleiding, training en oefening te plannen en wederzijdse ondersteuning daarbij;
- onderzoeken of bij de drie partijen aanwezige expertise over waterveiligheid toegepast kan worden bij crisisbestrijding op (inter)nationaal niveau;
- onderzoeken van de mogelijkheden voor de uitwisseling van functionarissen;
- onderzoeken van de mogelijkheden Defensie op te laten treden als structurele partner en hoe Defensie kan bijdragen aan de voortzettingscomponent bij waterveiligheid.

De meeste zaken zijn niet nieuw. Diverse genie-eenheden hebben in het verleden (en nog steeds) oefeningen van gemeenten, veiligheidsregio's en/of waterschappen ondersteund. Dit gebeurt echter voornamelijk op ad hoc basis.

Door het WTEC kunnen deze inspanningen beter gecoördineerd worden, waardoor de samenwerking efficiënter en effectiever wordt. WTEC bestaat op dit moment nog uit een drietal functionarissen van de verschillende entiteiten die de intentieverklaring hebben ondertekend. Namelijk Jaap van Steenwijk van Rijkswaterstaat, André Baak (reserve luitenant-kolonel) van de Unie van Waterschappen en majoor Pieter-Bas van Ingen (KC Genie). Recentelijk is ook een reservist van 1CMICO toegevoegd: Maartje van Reed Dortland (reserve eerste luitenant) met als expertise waterbeheer. Zij houden nauwe contacten om zo de inspanningen van alle partijen zoveel mogelijk te coördineren en waar mogelijk de samenwerking op te zoeken.
Vanwege de raakvlakken van Rijkswaterstaat en de waterschappen met 105Gncie Waterbouw zijn wij als compagnie nauw betrokken bij WTEC en maken wij veelvuldig gebruik van dit netwerk. Enkele voorbeelden uit het afgelopen jaar geven daar inzicht in.

Ondertekening intentieverklaring 15 juni 2015

OEFENINGEN:

- ALERT 2015: Hoogwaterscenario waarbij het Wetterskip Fryslân ondersteund wordt door middel van GWW materieel en het afzinken van een ponton om een bres in de dijk te dichten.
- MARKSLAG: Binnen de deeloefening Markslag wordt een hoogwaterscenario gesimuleerd in de Mark. Hierbij wordt de samenwerking tussen het Waterschap Brabantse Delta en Defensie geoefend. Tijdens de oefening wordt tevens een kennisdag georganiseerd waarbij o.a. 105 Gncie Waterbouw haar capaciteiten demonstreert.
- WATERWOLF (nov 2016): Op dit moment zijn de voorbereidingen voor een grote oefening in Noord-Holland gaande. In het hoogwaterscenario waarbij het schiereiland Marken wordt bedreigd door hoogwater vanaf het IJsselmeer ondersteunt 105Gncie Wb met pontons de lokale aannemer om dijken te verstevigen/herstellen.

KENNISUITWISSELING:

- Workshop besluitvorming (juni 2016): In samenwerking met Deltares, Rijkswaterstaat en een groot aantal waterschappen worden er een tweetal workshops georganiseerd waarbij besluitvorming en het opzetten van oefeningen centraal staat. Het OATDOEM valt in goede smaak en de behoefte aan een vervolgsessie wordt direct kenbaar gemaakt. Andersom kan 105 gebruik maken van de grote kennis van de waterschappen op het gebied van waterbouw.
- WIKI Noodmaatregelen: Een initiatief van waterbeheerders in Nederland waar kennis en kunde *online* gedeeld wordt om niet opnieuw het wiel te hoeven uitvinden. Vanaf jan 2016 zit er vertegenwoordiging van 105Gncie Wb en WTEC bij deze werkgroep.
- Onderzoek *'bres defender'*: In het verleden is er geëxperimenteerd met het afzinken van een ponton als noodmaatregel bij een (beginnende) bres in een dijk. Een waterschap wil deze inzetoptie laten onderzoeken/testen. Een cadet van de KMA gaat dit als afstudeeropdracht uitvoeren.

Op weg naar de volgende inzet

OPLEIDINGEN:

Om tijdens hoogwatercalamiteiten beter beslagen ten ijs te komen volgt een deel van de compagniesstaf een korte cursus over de watersystemen van Nederland. Daarnaast wordt hun kennis vergroot op het gebied van dijken en de faalmechanismes die kunnen optreden bij verschillende hoogwaterscenario's.

NETWERKEN:

Op verschillende niveaus weten de partners elkaar te vinden. WTEC onderhoudt hiervoor contacten en geeft een inhoudelijke bijdrage aan:

- functionarissen VCMS (Verbeterde Civiel-Militaire Samenwerking);
- deelproject OTOTELSIM (Opleiden, Trainen en Oefenen, Testen, Evalueren, Lessons learned en Simulatie);
- WIKI noodmaatregelen en
- SMWO (Stuurgroep Management Watercrises en Overstromingen).

Dit alles is een kleine greep uit de samenwerkingsverbanden die zijn ontstaan mede door toedoen van WTEC. Het antwoord op "Wat heeft dit opgeleverd, ruim een jaar na dato?" is dan ook:

- structurele samenwerking op het gebied van kennisuitwisseling;
- structurele uitwisseling van opleidingen/workshops;
- betere samenwerking in de voorbereiding van gezamenlijke oefeningen;
- een groter en actiever netwerk waardoor we elkaar al in de koude fase van een watercalamiteit zullen vinden.

Deze goede basis gaat de komende jaren verder uitgebouwd worden zodat, mocht Nederland onverhoopt te maken krijgen met een watercrisis (warme fase), Defensie, Rijkswaterstaat en de Unie van Waterschappen direct tot gezamenlijke actie kunnen overgaan. ‖

105 GENIECOMPAGNIE WATERBOUW

101GNBAT

BEAVER RAIL ON TRACK

102 Constructiecompagnie heeft naast de bekende constructietaken ook een specialisatie: spoorbouw. Om dit te trainen zijn een deel van de compagniesstaf en een samengesteld peloton naar Bicester (UK) afgereisd, om samen met Italiaanse en Britse militairen spoorbouw te trainen.

Tekst ‖ Eerste luitenant Wilbert Russcher, C-Constructiepeloton-102Constrcie

Er waren twee redenen om richting het altijd 'zonnige' Engeland te gaan; enerzijds om hun technische *know how* op het gebied van spoor te sponzen en anderzijds om samen te leren werken met militairen die een andere taal spreken en vooral een andere cultuur gewend zijn.
Deze oefening gingen we samenwerken met de spoorweg-reservistencompagnie, *507 Specialist Team Royal Engineers* (STRE), van de Britse krijgsmacht.
Deze reservisten zijn als burger ook daadwerkelijk actief op of in de nabijheid van spoor. Van conducteur tot machinist en ontwerper. De Italianen reduceerden helaas hun aantallen uiteindelijk tot een drietal kaderleden, die vooral geïnteresseerd waren in het ontwerpen van spoor.

ZWETEN

Na een lange busreis richting Engeland, werden we hartelijk ontvangen door de buitenlandse collega's.

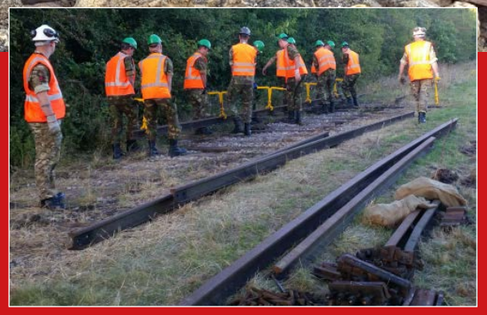
De Engelse compagniesadjudant lichtte het programma toe voor de twee weken van de oefening: een carrousel met vier onderdelen:

- *Building an improvised end loading ramp*; een geïmproviseerd laadperron bouwen, dat bestaat uit 250 dwarsdragers/bielzen. Dit bleek zweten geblazen; handjes aan en doorgaan tot het laadperron gerealiseerd was.
- *Battle damage repair*; het oplossen van een 'probleem' na een bominslag of iets dergelijks. Battle damage repair behoort tot de kerntaken qua spoorbouw van de compagnie. Deze opdracht grepen we dan ook met beide handen aan omdat hier alle facetten van spoorbouw in terugkomen. Het herstel omvatte werkzaamheden als het verbeteren van het funderingsbed en het uitlijnen van een nieuw stuk spoor op het bestaande tracé.
- *In- en uitbouwen van een spoorwissel.* Dit deden we vooral om zo kennis te maken met alle *do's* en *don'ts*. De kracht zat hem in de herhaling. Na enkele keren hadden we dit onderwerp dan ook snel onder knie.
- *Een spoorwissel ombouwen naar een recht stuk spoor en omgekeerd.* Mocht een wissel niet meer werken of een bestaand deel van het spoor moeten worden afgesloten dan is dit een optie om uit te werken. Een relatief eenvoudige opdracht qua techniek, maar zeer arbeidsintensief.

Voor onze meegereisde kaderleden en de Italiaanse collega's was als extra aspect ingebouwd *Design*; het ontwerpen van spoor en alle overige zaken die hiermee te maken hebben.

Bij de uitvoering bleek al snel dat de Engelsen een bulk ervaring hebben met spoorbouw. De meesten zijn immers

dagelijks op of rond het spoor aan het werk. Door de juiste vragen te stellen werd het leerdoel dan ook ruimschoots behaald: de technische kennis van de Bevers zit weer op het juiste niveau om de spoorgerelateerde opdrachten op te kunnen pakken.

Dit alles werd voor elkaar gebokst terwijl de Engelse reservisten naast het oefenen een duidelijk nevendoel hadden. Omdat ze per jaar maar twee weken oefening hebben, was dit voor hen tevens een reünie. Regelmatig 'werkoverleg' en ontspanning in de avonduren hoorden hierbij. Terwijl de Bevers natuurlijk het liefst continu aan het spoor zaten. Toch kwamen we wel dichter bij elkaar.

De Nederlanders dronken eens een *pint* mee en de Engelsen trokken de sportkleren aan voor een potje voetbal. De relatie hiermee goed versterkend, waarmee ook ons nevendoel behaald werd; samenwerkingsverbanden onderhouden.
Onze inzet aan het spoor werd geprezen maar bezorgde ons wel de bijnaam 'Crazy Dutch' (*'They work too hard...'*). Na twee weken buffelen kan er teruggekeken worden op een geslaagde oefening.

De Britten hebben enorm veel kennis van spoor en waren daardoor een waardevolle trainingspartner en voor ons lagen er voldoende leermomenten in de tri-nationale samenwerking. Wij kijken alweer uit naar een verdere toekomstige samenwerking. ‖

Hesco's vullen op Camp Castor

CONSTRUCTIEGENISTEN IN MALI: CAMP CASTOR

Onze krijgsmacht steunt vanaf 2014 de MINUSMA-missie met *special forces*, inlichtingen en helikopters. In tegenstelling tot veel andere landen is Nederland zelf verantwoordelijk voor de ondersteuning van zijn eenheden, waardoor onze eenheden de ondersteuning krijgen die 'wij' nodig vinden. Er worden hoge kwaliteitseisen gesteld aan voedsel, water, maar bijvoorbeeld ook aan beschermde legering. Want een veilige slaap-/werklocatie is iets wat alle landen willen, maar lang niet iedereen heeft. Om al deze infrastructuur draaiende te houden is er doorlopend een Infra Support Detachement (ISD) van 101 Geniebataljon in het missiegebied. Zij doen preventief onderhoud en zijn daarnaast verantwoordelijk voor het verhelpen van alle storingen; van stroomuitval tot een verstopt riool.

Tekst ‖ Eerste luitenant René Teeuwen, Infra-officier Mali (januari-juni 2016) en Sergeant-1 Hans van Lenthe, C-ISD Mali (maart-augustus 2016)

Kamp 'Castor' dankt zijn naam aan zijn eerste grondbezitters,102 Constructiecompagnie, die als mascotte de bever gebruikt. Vertaal 'bever' in het Frans en je hebt de logica met Kamp Castor ontdekt. Een kamp dat de laatste jaren steeds verder is ontwikkeld en aan alle luxe voldoet. Zo zijn er een binnen- en buitenfitness, slaap-/werkcontainers, een overdekte eetzaal, binnen- en buitenbar, WIFI en dit alles onder goed geconditioneerde omstandigheden door de vele airco's in de gebouwen.
Gekscherend wordt het daarom ook wel Camping Castor genoemd. Dit alles benadrukt wel wat de kracht van de organisatie is; de mens. Want door te zorgen dat de randvoorwaarden goed zijn, kunnen we zo effectief en efficiënt mogelijk opereren.

In december 2015 besloot de Duitse politiek ook aan MINUSMA te gaan bijdragen. Dus moest alle benodigde infrastructuur op korte termijn gerealiseerd worden. Het besluitvormingsproces tussen de ontwerpers van Duitsland en Nederland (bureau Geniewerken) werd opgestart en simultaan werd een infra-officier klaargestoomd om in Mali de bouw te begeleiden en alle plannen

Infra officier elnt René Teeuwen

on site met elkaar af te stemmen. De infra-officier heeft een taak met veel verantwoordelijkheden in een dynamische omgeving. Al snel bleek dat er slechts een tipje van de ijsberg was onthuld omtrent de bijdrage/inbreng van de *Bundeswehr* en haar benodigde ondersteuning. Extra gebouwen en voorzieningen waren dagelijks het onderwerp van gesprek, wat resulteerde in een constante zoektocht naar mogelijkheden.

Wat kan er nog bij en welke consequenties heeft dit in relatie tot stroom, water, logistiek en ruimtelijke ordening? Ook was de personele inzet niet afgestemd met de bouwwerkzaamheden.
500 Duitse militairen deden hun intrede terwijl ondermeer de slaapvoorzieningen nog niet gereed waren. Nederlandse en Duitse genisten werkten samen om alle gebouwen zo snel mogelijk uit de grond te stampen en de lokale aannemer werd ingeschakeld om het vele betonwerk uit te voeren. Al snel werd, zoals wel vaker, duidelijk dat de sleutel tot succes in een goede samenwerking en communicatie zit. Dit klinkt redelijk cliché, maar het ook daadwerkelijk doen is een tweede. Want een gezamenlijk doel, open staan voor elkaar, respect en wederzijds vertrouwen zijn slechts een aantal elementen die

C-ISD sgt-1 Hans van Lenthe

hiertoe bijdragen.
De infra-officier is slechts een 'tijdelijke' functionaris en is alleen aanwezig in tijden van bouwwerkzaamheden. In de praktijk zien we echter wel dat een kamp zoals Castor continu verandert en er niet een duidelijke scheidslijn is te trekken tussen de bouw- en instandhoudingsfase; die lopen soms gewoon parallel.

Wanneer het kampement eenmaal draait, volstaat een ISD voor de instandhouding ervan. Dit clubje mannen is veelal afkomstig uit het Advanced Peloton; technisch goed opgeleid en met de juiste competenties voor deze belangrijke taak. Dit vergt in de voorbereiding een ander type training waarbij de focus ligt op het individu. Zelfstandig, Actief, Creatief en Verantwoordelijkheidsbewust (ZACV) zijn hierin sleutelwoorden. Want wanneer de stroom uitvalt, het water niet loopt, het dak lekt, kijkt men naar één team; het ISD.

In zo'n ISD zitten een commandant, twee elektriciens, twee loodgieters, een timmerman, een kraanmachinist, een bouwmachinist en een logistiek functionaris. Gezamenlijk houden zij het kampement draaiend door preventief onderhoud en het verhelpen van storingen.
Door de extreme klimatologische omstandigheden in combinatie met de beperkte middelen is dit een aardige uitdaging. In de afgelopen vier maanden hebben zich meer dan vierhonderd storingen voorgedaan, die zich echt niet alleen in de daguurtjes voordeden.

Goed opgeleide en getrainde 'technische' mensen zorgen ervoor dat overal ter wereld militairen kunnen opereren. De combinatie van techniek in een militaire context, gekoppeld aan individuele verantwoordelijkheid; dat maakt het werken bij 101 Geniebataljon bijzonder. Uiteindelijk willen we allemaal die ene belangrijke wedstrijd spelen! ‖

102 CONSTRUCTIECOMPAGNIE

PARTNER VAN VELUWSCHE STOOMTREIN MAATSCHAPPIJ

Naast de hoofdtaken van een constructiecompagnie heeft 102 als neventaak spoorwegbouw. In crisissituatie moeten wij in staat zijn om reparaties uit te voeren aan het bestaande spoornetwerk en kleine uitbreidingen voor bijvoorbeeld een laad-los perron kunnen maken. Dit uiteraard met de beperkte middelen van defensie op een locatie ergens op de wereld. Maar wat zijn de mogelijkheden om deze kennis op te doen, te trainen en te onderhouden?

Tekst ‖ Eerste luitenant René Teeuwen, C-Advanced Constructiepeloton-102Constrcie

Begin september hebben we de Veluwsche Stoomtrein Maatschappij (VSM) gesteund om te kijken of er een win-win situatie mogelijk is, waarbij wij de stichting ondersteunen en tevens kennis en ervaring opdoen van spoorwegbouw.

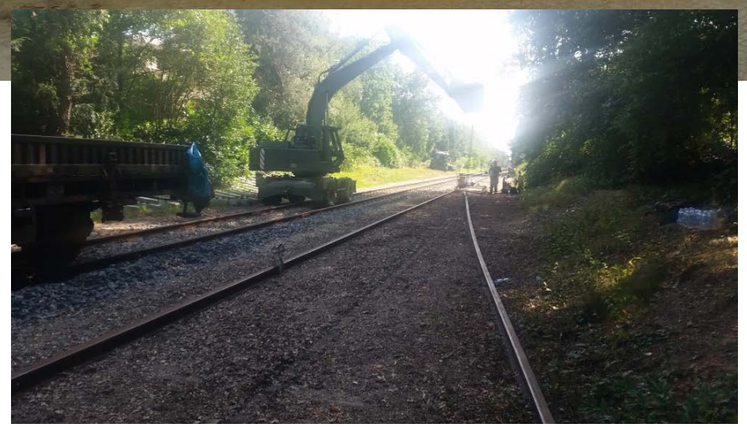
De stichting VSM heeft als doel een rijdend spoorwegmuseum in dienst te houden. Met veel zorg, geduld en kennis werken de vrijwilligers aan de instandhouding en het onderhoud van de locomotieven, rijtuigen en goederenwagens. In de loop der jaren is het materieelpark fors uitgebreid van slechts één stoomlocomotief naar een grote verzameling stoomlocomotieven en een nog groter aantal historische rijtuigen. Zo is de VSM in veertig jaar uitgegroeid tot een landelijk bekende en veel bezochte attractie op de Veluwe. Om dit alles te kunnen onderhouden zijn veel vrijwilligers nodig en als defensie dragen we hier graag een steentje aan bij.

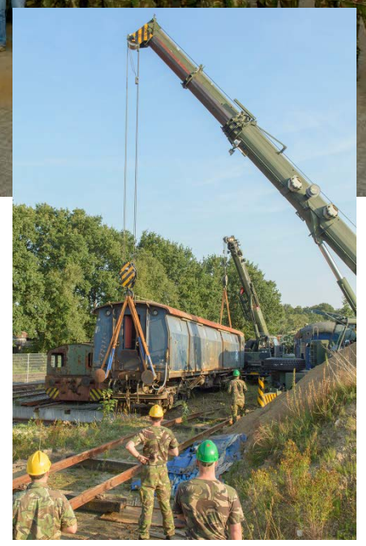
De opzet was om een diversiteit aan opdrachten uit te voeren en daarnaast kennis op te doen over spoorwegbouw. Door onze hoge uitzenddruk had de oefening een teamvormend karakter,

met de nadruk op professionaliteit en verantwoordelijkheidsbewustzijn.
Dit met als uiteindelijk doel te verkennen of er een vruchtbare relatie mogelijk was voor de toekomst. Om de oefening goed weg te zetten zijn we begonnen met een kick-off bij de VSM. Door een presentatie en rondleiding kregen we een duidelijk beeld over de VSM en waar zij voor staan, waarna we van start konden gaan.

Hun spoortracé bevatte houten bielzen en deze dienden vervangen te worden door betonnen dwarsliggers. Uiteraard met de middelen die we zelf hebben; geen geavanceerd spul van bijvoorbeeld ProRail. Een opdracht die fysiek zwaar is, maar waarbij wel een goede kwaliteit afgeleverd moest worden aangezien er het weekend erna diverse treinen overeen zouden rijden. Uiteindelijk is er door hard werken, maar met oog voor detail, een groot stuk spoor vervangen waardoor de treinen weer veilig kunnen rijden over dit tracé.

Het terrein van de VSM staat vol met oude locomotieven, wagons en onderdelen. Maar die kunnen ze zelf niet verplaatsen. Of wij een treinwagon konden hijsen naar de loods voor restauratie?
Tuurlijk, maar deze simpel ogende opdracht had toch veel haken en ogen. Want de kranen hadden weinig ruimte om af te stempelen en ze konden niet in de buurt komen van de zeventig ton wegende wagon, die trouwens half uit elkaar begon te vallen bij het hijsen.

Ook bij een aantal zware onderdelen die verplaatst moesten worden, veroorzaakten voornamelijk het gewicht in combinatie met de beperkte ruimte toch de nodige uitdagingen.

Concluderend kan gezegd worden dat we een zeer nuttige oefening hebben gehad waarbij iedereen is uitgedaagd op zijn eigen vakgebied en we daarnaast als team zijn gegroeid.
De VSM biedt ons een trainingslocatie met betrekking tot spoorbouw en uitdagingen met onze zware middelen. En misschien wel het belangrijkste: nuttig werk en daarbij werkplezier. ‖

Mijn naam is...

101 GENIEBATALJON

Soldaat-1 Dylan Kloezeman
De 21-jarige Dylan Kloezeman is vooral bezig met voetbal, of hij is thuis of bij zijn vrienden. Hij past ook soms op zijn kleine neefje, maar verder is zijn motto 'rustig an'. Nou ja, in de weekends dan, thuis bij zijn vriendin in Delft. Dat is door de week wel anders. Want bij 105Gncie wb gaat het er allesbehalve rustig aan toe. Dylan startte in 2013 bij de A-groep van het 2e peloton als chauffeur op de Scania WLS/BAP: "Wij rijden de bredere ladingen en met speciale apparatuur lanceren wij vouwbrugsecties." En als genist "bouwt hij dus ook dingen op en af". Nu zit Dylan alweer twee jaar bij de commandogroep van dit peloton, waar hij vooral meerdere uitdagingen tegelijkertijd het hoofd moet bieden. Volgens Kloezeman werkt hij bij de meest veelzijdige eenheid: "We gaan bijvoorbeeld naar Afrika als constructie-eenheid en we zitten ook veel op de weg waardoor het weer lijkt op logistiek. Verder zitten we heel veel op het water om bruggen te bouwen zoals in Cuijk of bij het Bevrijdingsconcert in Amsterdam. Heel divers werk waardoor het uitdagend blijft. En fysiek inspannend is het ook!" Wat 105 tot een sterke club maakt is volgens Dylan de manier waarop iedereen binnen de compagnie met elkaar samenwerkt. Als tiener had Dylan verschillende bijbaantjes; bij Albert Heijn en een bezorgservice in *fastfood*, maar daar had-ie helemaal niets aan voor het militaire metier. "Nee, dan de MBO-VEVA, die stoomt je helemaal klaar voor Defensie!" ‖

Soldaat-1 Sven Megens
Sven (27) is in de eerste plaats chauffeur op de Scania met BAP (Bridge Adapter Pallet). Hiermee worden pontons en boten vervoerd en in het water gelaten, zodat in no-time een pontonbrug gebouwd kan worden. Maar hij is ook opgeleid tot schipper op de BBB (Boot BruggenBouw): "Op papier een reservefunctie, maar met het tekort aan schippers ben je in de praktijk vaak aan het varen. Het kan dus zomaar zijn dat ik eerst met de vrachtwagen ergens heen rijd en dan in een boot stap om de pontons aan elkaar te koppelen."

Alsof dit nog niet genoeg is, heeft de compagnie ook nog een constructietaak. "Je kon kiezen tussen een MBO-2 bouwkunde, installatietechniek of elektrotechniek en dat laatste ligt mij het beste. Al deze taken zorgen voor veel afwisseling. Het ene moment ben je op oefening met een *River Crossing Operation*; het andere moment zit je in Frankrijk om een kamp te bouwen met de hele compagnie en een maand later ben je bezig met de Bloesemtocht. En in Mali heb ik ETGM-5 gedraaid. De keerzijde van deze medaille is dat het thuisfront, mijn vrouw in 's-Gravendeel, nogal te lijden heeft." De mooiste week van het jaar is de brug in Cuijk bouwen voor de Vierdaagse: "Het is er één groot feest en iedereen heeft het naar zijn zin. Er hangt een hele fijne sfeer en mensen zijn ontzettend dankbaar als ze over de brug wandelen om daarna de laatste tien kilometer te lopen." Sven Megens durft vooruit te denken: "Ik ben nieuwsgierig en leergierig.
Als ik ergens mijn tanden in zet laat ik niet meer los tot ik mijn doel bereikt heb, linksom of rechtsom. Ik weet wel dat ik soms te ver ga, of te diep ergens op in ga; mijn zwakke punt. Maar toch: mijn droom is officier worden bij de landmacht. Dus ik wil naar de KMA. Hier zitten nog een hoop haken en ogen aan, maar waar een wil is, is een weg!" Hoewel Sven zich bepaald niet verveelt bij 105, is hij toch in de Medezeggenschapscommissie gaan zitten: "Hier worden zaken besproken die de eenheid aangaan, maar ook het hele bataljon. Samen met de bataljonscommandant worden de voordelen en nadelen tegen elkaar afgewogen, waarna er een goede beslissing wordt genomen waar iedereen het meeste baat bij heeft. Dat doe ik graag, het leven van andere mensen net een beetje beter of makkelijker maken. Van werkzaamheden op de plaat tot op bataljonsniveau als het moet." ‖

OEFENING FALCON AUTUMN 2016:

VOLLEDIGE INTEGRATIE GENIE EN INFANTERIE

Het 3e peloton van 11Gncie is onder bevel bij het 13Infbat RSPB ingezet in diverse delen van Nederland. Onze *homebase* was in Nieuw Milligen. Hier had het bataljon zijn *staging area* betrokken, op een steenworp afstand van het hoofdkwartier van de 11Brig (AASLT). Onze ciestaf was hierbij gecoloceerd met het hoofdkwartier.

Tekst ‖ 3e Peloton en Duikers 11Gncie AASLT

Vanaf daar zijn we in de voorbereiding bezig geweest met TBM op bataljonsniveau, waarbij de PC en OPC fungeerden als genieadviseur van C-13Infbat. Vervolgens is op ciesniveau het OAT-DOEM-proces doorlopen en heeft er eigen pelotons- en groepstraining plaats gevonden. Hierbij hebben we ons voornamelijk bezig gehouden met mobiliteit en contramobiliteit. Er was ook nog ruimte om te cross-trainen met onze Duitse en Amerikaanse collega's en er was een Amerikaans Airborne peloton toegevoegd aan de C-paracie. Verder was er een complete Duitse compagnie *Fallschirmjäger* onder bevel bij het bataljon. Tijdens een training waarbij een aantal ingegraven artikelen moest worden gevonden met de Minelap, werd bijna direct na aanvang training een signaal opgevangen.
Betrokken soldaat Frans P. dacht het oefenobject gevonden te hebben, maar dit bleek een scherpe aanvalshandgranaat uit WO-II te zijn. Na het afzetten van het gebied is direct een *10-liner* opgemaakt en de EOD geïnformeerd.

In de uitvoering zijn de groepen van het peloton verdeeld over de A-, B- en C-compagnie waarbij ze afzonderlijk zijn ingezet voor mobiliteitstaken, zoals *breach* en *search*. Een aantal fasen verder werden zij voor contramobiliteitstaken ingezet. Onze niveaus-1, -2, -3 en -4 zijn op alle vlakken aan bod gekomen.

Via een *road- and airmove* zijn we via Woensdrecht ingezet in Zeeland, waarbij vliegveld Midden-Zeeland het te nemen object was. Hierbij hebben we samengewerkt met ons eigen specialetakenpeloton, waarbij onze bouwmachinisten bezig zijn geweest met de *rapid runway repairkit*. Dit was nodig; de oefenvijand had namelijk toestemming gekregen om daadwerkelijk een aantal 'kraters' van 3 x 3 x 1 te graven in de mooie grasmat van het vliegveld. Hierdoor was de landingsbaan dusdanig gesaboteerd dat het voor vliegtuigen onmogelijk was om te

DE GENIE IS VOLLEDIG GEÏNTEGREERD MET DE INFANTERIE VOORWAARTS GEGAAN...

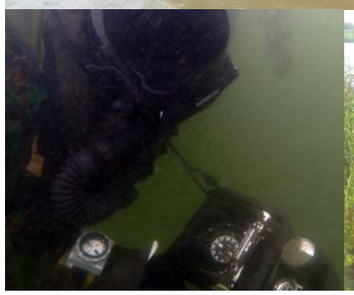
landen. De kraters moesten opgevuld worden door kunststofvezels, afkomstig van kunstgrasmatten, in een bepaalde verhouding te mengen met zand.

De duikers van 11Gncie hebben in het scenario ervoor gezorgd dat de sluis bij Veere door de vijand niet vernield kon worden. Hierbij zijn ze d.m.v. een werkveiligheidsboot geïnfiltreerd om vervolgens nog 1 km onder water naar het doel te verplaatsen. Daarbij is gebruik gemaakt van het gesloten duiksysteem waarbij ze vanaf de wal niet zijn opgemerkt door de vijand op het object.

Zonder onderkend te worden hebben ze hun opdracht uitgevoerd waarbij voorbereide ladingen op de sluisdeuren onschadelijk zijn gemaakt. De C-cie van 13Infbat is nog overgezet door onze duikers met 6 aanvalsboten richting een locatie bij Veere, waarbij de zelfde sluis is genomen. Door de sabotageactie van onze duikers heeft de vijand de sluis niet kunnen springen. Verder hebben de duikers ook een Duitse compagnie over het water met de aanvalsboten afgevoerd nadat deze een actie hadden gedaan in het scenario, waarbij de inzetbare infanteristen als QRF naar Veere zijn gevaren en de gewonden separaat over het water zijn afgevoerd naar eigen troepen.

Na deze actie is ons pel via Woensdrecht weer terug verplaatst naar hun *staging area* in Nieuw Milligen om weer voor te bereiden op een vervolgactie.

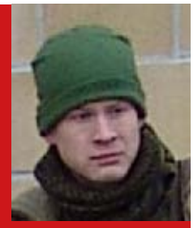
Het doel van deze actie was om samen met de infanterie via de lucht middels een *air assault* actie een inval te doen op een groot object (de Site bij 't Harde), waarbij verrassing en snelheid essentieel waren. Deze laatste actie van de oefening was vooral kort en krachtig en kwam voornamelijk neer op het creëren van mobiliteit en searchen.

De oefening is uiteindelijk met een brigade-BBQ afgesloten. Al met al hebben we er een goed gevoel aan overgehouden. We hebben namelijk veel kunnen trainen, waardoor we naar een hoger niveau zijn getild.
De genie is volledig geïntegreerd met de infanterie voorwaarts gegaan, waarbij het veldpeloton voor de benodigde mobiliteit en contramobiliteit heeft gezorgd.

De bouwmachines en duikers zijn bezig geweest met hun specialisatie en hebben hierbij een zeer positieve indruk achtergelaten.

AIR ASSAULT & SODEJU! ‖

11 PANTSERGENIEBATALJON

Wachtmeester-1 Micha Roose
Micha Roose werkt nu een jaar bij 101 CBRN Verdcie. Hij is daar commandant van de DIM-groep Bio van het DIM-peloton (DIM: detectie, identificatie, monitoring). Hij is 28 jaar, getrouwd en woont in Culemborg. Behalve sporten heeft hij ook 'luie' hobby's: series kijken en gamen. Zijn militaire ervaring heeft hij sedert 2007 vooral buiten de genie opgedaan, wat natuurlijk ook niet zo vreemd is voor een wachtmeester. Hij was groepscommandant van een 'Stiplg' (waarvan Google ons niet kan verklaren waar deze afkorting voor staat), instructeur bij het Schoolbataljon-Zuid, BPV-begeleider bij 17Painfbat en praktijkbegeleider GROP. Deze laatste afkorting kent Google wel: GGD Rampen OpvangPlan. Al met al afwisselend werk, veelal in teamverband, en het is grensverleggend. Over de landsgrenzen gaan, is iets wat voor Micha nog gaat komen bij zijn eerste uitzending. Want hij wil graag binnen Defensie blijven werken, en hopelijk gaat hem dat met een fase-3 ook lukken. ‖

Korporaal-1 Stephan
Stephan (27) – wiens achternaam we bewust weglaten – woont in Hardenberg en werkt in Wezep, bij de Advanced Search groep van het EARS-peloton om precies te zijn. In 2006 kwam hij in dienst en het jaar daarop zat hij al in Uruzgan bij TFU-4. *Advanced search* kent twee verschillende soorten inzet. "Onze hoofdtaak is het uitvoeren van *high-risk* search operaties in uitzendgebieden, en onze neventaak is search bij nationale operaties, waar het civiele gezag, bijvoorbeeld justitie, ondersteund wordt. Stephan is plaatsvervangend groepscommandant en dus verantwoordelijk voor het groepsmateriaal. "Maar ik voel me ook verantwoordelijk voor de kennis en kunde van groepsleden op onze search-middelen. Samen met de groepscommandant, ben ik de aangewezen persoon om een gezonde werksfeer te creëren binnen de groep, waardoor we het uiterste uit onze groep halen." De NATOPS-klussen zijn voor searchers duidelijk het leukste onderdeel: "Iedereen is dan superscherp en benieuwd naar wat er komen gaat. Bij de briefing krijg je te horen waar je naartoe gaat, en wat de verdachte mogelijk verborgen houdt. En wanneer je dan tijdens de daadwerkelijke zoekactie dat vindt waar je naar op zoek was, is het geweldig om je expertise te bewijzen met een 'FIND' naar de opdrachtgever!" En als je het niet kan vinden? "Tja, da's minder leuk. Een cliché misschien, maar het is wel de waarheid.

Want stel je voor: Je zoekt je sleutels, maar je kunt ze niet vinden; niet leuk." Nu betekent dit niet dat het werk niet goed is gedaan: "Als wij een object doorzoeken met een heel team en we vinden onze *targets* niet, zegt dat niet dat we iets hebben overgeslagen, want tenslotte zijn wij er om dingen uit te sluiten. Maar het niet vinden heeft mogelijk gevolgen voor de zaak waarin wij justitie ondersteunen. En het blijft toch altijd aan je knagen als je niks vindt." Search wordt steeds beter, maar criminelen ook: "Ik verbaas me keer op keer hoe vindingrijk mensen zijn in het verstoppen van illegale middelen. Ook criminelen ontwikkelen steeds meer nieuwe verstopplekken en verborgen ruimtes. Voor ons een extra *drive* om met onze ervaring en onze middelen toch het gezochte spul te vinden!" Search is voor Stephan dus een mooi vak, maar het kent ook zijn grenzen: "Als advanced searcher houdt het op bij het onderkennen van een explosief. Voor mij wordt het nu tijd voor het volgende stadium: het explosief daadwerkelijk opruimen. Daarom ben ik nu aan het solliciteren bij de EODD als junior ruimer. Want ik wil mijn explosieven-kennis verbreden en ook simpelweg mijn carrière binnen defensie voortzetten." ‖

Soldaat-1 Bart Schouten
Ook Bart is een CBRN'er. Pas 21 is-ie en hij woont in Meppel samen met zijn vriendin. In oktober 2015 trok hij het vlekkenpak aan. Bij het derde peloton wordt hij chauffeur en zit hij nu in de BOS-opleiding. En natuurlijk is er de tweede taak: bouw. Over enkele weken is hij klaar met zijn basis ontsmetteropleiding. En daarna volgen de benodigde rijbewijzen voor zijn functie. Bevalt het? "Ja natuurlijk. Het werk is veelzijdig en je kunt veel kanten op. En wat ik erg interessant vind is de theorie achter bepaalde stoffen." Bart wil graag nog veel leren, zoekt overal de verdieping in en staat open voor alles. Voorlopig vooral voor een uitzending! ‖

SAMENWERKING TUSSEN PARATE EENHEDEN EN OPLEIDINGSKLASSEN: LEERWINST ALOM!

“Opleiden en trainen”…, kruipen, lopen, rennen”…, “veilige leeromgeving”…: het zijn vaak gehoorde kreten binnen de verschillende OTCa. De combinatie van deze kreten geeft echter een risico, namelijk het ontstaan van een ‘eiland’ binnen de landmacht, of liever binnen het wapen of dienstvak. Ondanks de wisselende instructeurs die vaak parate ervaring meenemen, bestaat de kans dat een opleidingsklas een aantal maanden wordt afgeschermd van de ontwikkelingen en werkwijze van de parate eenheden.

Tekst ‖ Tweede luitenant Jeroen Nagel, C-3Pagnpel-112Pagncie

Hierop is ook het OTCGenie geen uitzondering. In vergelijking met andere wapens/dienstvakken kent de genie lange vaktechnische opleidingen KMS en KMA. Daarom is het zoeken naar samenwerking met parate eenheden essentieel voor het scheppen van een realistisch beeld van de omgeving waarin de toekomstige kaderleden hun functie gaan vervullen.

De afgelopen maanden heeft 112 Pantsergeniecompagnie, en met name het 3e Peloton, deze samenwerking actief opgezocht. Zowel de oefening COMBAT van de VTO-KMS, als de oefening SECURITY van de gecombineerde pilot klas 2016-1 (KMA en KMS), hebben voor alle eenheden leerwinst opgeleverd. Waar de krijgers van 112 vaak als parate spiegel en werkpaard fungeerden voor de cursisten van de VTO, zorgden de verfrissende invalshoeken van deze zelfde cursisten vaak tot nieuwe inzichten bij de ‘ervaren poep’. Bovendien creëerden de vele gevarieerde opdrachten met bijbehorende evaluaties een kostbare retentie van het brede takenpakket van de genie.
Als PC kijk ik met een goed gevoel terug op de samenwerking tussen 112 en het OTCGenie. En dat geldt ook voor de kaderleden uit beide eenheden. Wij zullen de samenwerking met het OTCGenie dan ook actief blijven opzoeken. ‖

OTM OF GENIE-26; DE PRAKTIJK

Over het opleiden binnen de parate eenheden – 41Pagnbat noemt het Gn-26 en 11Pagnbat heeft het de naam Opleidings- en TrainingsModule (OTM) gegeven – is in vorige edities genoeg verteld over de specifieke invulling van deze twee manieren van opleiden. Als pelotonscommandant heb ik de afgelopen maanden invulling gegeven aan het OTM-model van 11Pagnbat en twee groepen op deze manier mogen opleiden. Mijn conclusie: het biedt een unieke kans om de groep te vormen, maar...

Tekst ‖ Tweede luitenant Dirk-Jan van der Plas, pelotonscommandant-112Pagncie

ERVAREN ‘GROEPSKADER’
Het opleiden van de nieuwe mensen komt grotendeels bij de nog zittende groepsleden te liggen: de groepscommandant, korporaal plaatsvervanger en de korporaal mineur, het ‘groepskader’. Het is daarom ook van groot belang dat deze driehoek de nodige ervaring heeft, bij de korporaals is dit 9 van de 10 keer het geval, maar bij een groepscommandant is dit niet automatisch zo.

Van een groepscommandant wordt tijdens het OTM veel zelfstandigheid en bepaalde kennis van groepsdynamica verwacht; iets wat je van een spijkerbroek die net uit de VTO-Genie komt rollen niet mag verwachten. Dit punt verdient dus kritische aandacht

AFHANKELIJK
Tijdens het OTM draai je een programma waarin alle relevante genieaspecten voorbij komen. Deze hebben een logische volgorde: zo ga je eerst de YPR leren beladen en bepakken voordat je ermee de poort uit gaat. Zo komen natuurlijk ook eerst de specifieke opleidingen aan bod (DIN1 en demolitie basis) voordat men hindernissen gaat doorbreken en bruggen onder lading brengen. Door dit logische verloop kunnen onderwerpen die niet doorgaan omdat je afhankelijk bent van anderen voor flinke averij zorgen in je programma.

Bij ons was dat het oefenen met het ondersteuningspeloton. De problemen met de Leopard-1 brugleggende tank, Leguaan en Kodiak zijn bekend en dus verliep het samenwerken met het ondersteuningspeloton (ostpel) niet juist. Resultaat: een gat in je programma. Daarom is het beter om je programma zoveel mogelijk in eigen hand te houden en je zo min mogelijk afhankelijk te maken van schaarse middelen. Dit betekent natuurlijk niet dat we het samenwerken met het ostpel totaal moeten vergeten. Zodra de kans zich voordoet om samen te trainen moet die gegrepen worden. Alleen is die kans niet zo heel groot.

KNEDEN
Noem het Gn-26 of OTM; dit half jaar is een unieke kans voor groepscommandanten om hun nieuwe mensen te vormen en tot een hechte groep te kneden. Dat hierbij de nodige kennis al bij het ervaren personeel in de groepen moet zitten is dan ook niet meer dan vanzelfsprekend. Door ook je programma in eigen hand te houden, kun je inspelen op tegenslagen en kansen.

Natuurlijk zal er altijd maatwerk moeten worden verricht bij het OTM maar in de basis staat er een goed en degelijk programma om nieuw personeel dat binnenkomt bij 11Pagnbat goed te vormen en op te leiden zodat ze kunnen optreden binnen een hechte groep. ‖

SEARCHEN ÍN ZWEDEN EN MÉT DE ZWEDEN

Al in juli 2013 draaiden we de eerste Bison Counter, een internationale Counter IED oefening met onder andere Zweedse searchteams die in onze keuken kwamen kijken om van elkaar te leren door gezamenlijk searchopdrachten uit te voeren. Bij de afsluiting kwam naar voren dat we deze manier van trainen moesten bestendigen, waarop de Zweedse commandant ons uitnodigde in zijn land.

Tekst ‖ Korporaal-1 Jeroen Kooi, chauffeur Advanced Search Groep 11Pagnbat

EINDELIJK
September 2016 - Na een lange voorbereiding is het zover: Bison Counter 2016 staat op het punt te beginnen, in … jawel: Zweden! Voertuigen staan bepakt en beladen in de containers en het personeel is al onderweg. In het kleine dorpje Skillingaryd komt de hele *search community* samen voor een tweeweekse oefening. Er zijn natuurlijk onze Zweedse searchcollega's, maar ook diverse buitenlandse EOD-teams, searchhonden en begeleiders van *Explosive Detection Dogs* (EDD) en *Route Overwatch Search Dogs* (ROSD) en het *Weapons Intelligence Team* (WIT).

Deze spelers zijn allemaal nodig om het bewijsmateriaal dat in de opdrachten naar voren zal komen forensisch af te kunnen handelen. De hele keten wordt dus getraind.

WEEK 1 - *CAPABILITY ENHANCEMENT TRAINING (CET) EN FORCE INTEGRATION TRAINING (FIT)*
In de praktijk betekent dit het opstarten, voorbereiden en trainen op verschillende manieren met onze advanced searchmiddelen. Er zijn diverse static demo`s en we krijgen instructie in het Zweedse communicatiesysteem, dat we in week 2 zullen gebruiken. Ook krijgen we info over het WIT. Voor hen is het in de zoektocht naar de dader belangrijk dat onze mensen de sporen op het bewijsmateriaal niet vervuilen.

WEEK 2 – ALLERLEI OPDRACHTEN MET VERSCHILLENDE SCENARIO'S
Voorbereidingen en commandovoering doen we voornamelijk in de avonduren, zodat we 's ochtends kunnen rollen. De samengestelde eenheden stijgen in en rijden naar de verschillende locaties. De door de Zweden weggezette opdrachten hebben elke keer een andere insteek.

Zo staan we de ene dag bij een grot voor een afdaling met het *Advanced Search Team Rope Access Course* (ASTRAC) om hierna op een diepte te komen waar een searchopdracht plaatsvindt met *Working In Confined Spaces* (WICS); de dag erna staan we op een route om te zorgen dat de gehele club veilig van A naar B komt.

Ook de *Venue Search* wordt getraind, waarbij we met verschillende teams vanuit de internationale community een hotel doorzoeken, omdat uit *intell* was gebleken dat er een mogelijke aanslag gepland stond op een aantal bobo's die daar daadwerkelijk zouden overnachten.

ZWØDS
De taalbarrière speelt ons af en toe parten in de internationaal samengestelde teams. Niet alleen door de verschillende talen, maar ook door de verschillende specialismen.
Met veel overleg op elk niveau en door elkaar op de hoogte te houden over de plannen krijgt elk individu toch zijn informatie, waardoor ieder team zijn leermoment heeft kunnen pakken.

We sluiten de oefening af met een *Cordon and Search* actie, waarbij de Zweden al hun capaciteit inzetten, zoals hun Rangers en F-16's. Na een ferme handdruk en een volgende 'Bison Counter' in het vooruitzicht keren we huiswaarts.
Benieuwd waar deze oefening dan plaats gaat vinden! ‖

> DE DOOR DE ZWEDEN WEGGEZETTE OPDRACHTEN HEBBEN ELKE KEER EEN ANDERE INSTEEK…

KORPORAAL-1

JOHNNY BAUDEWIJNS

BESTMAN 2016 VAN 41PAGNBAT

Evenals vorig jaar komt de bestman van 41 uit de gelederen van 414 CBRNverdcie. Bij het appel op de jaarlijkse relatiedag van het bataljon droeg korporaal-1 Coy Heijnen, bestman van 2015 de bataljonsvlag over aan zijn collega Baudewijns.

Tekst ‖ Ritmeester Rob de Graaff, hoofd sectie S1-41Pagnbat

Elke maand kiest het bataljon een *bestman*, dat bij het personeel een mooie strijd oplevert wie er met de eer gaat strijken voor die maand. Eén keer per jaar wordt vanuit deze maandwinnaars de bestman van het jaar gekozen. Hij of zij mag deze titel dan het hele jaar met trots dragen en krijgt een horloge met de inscriptie "bestman" en het jaartal. De bestman is degene die altijd aangetreden staat met de bataljonsvlag.

Waarom korporaal Baudewijns? Hij is lange tijd waarnemend commandant Monsternamegroep geweest, waar hij heeft laten zien dat hij beschikt over de kwaliteiten die horen bij een groepscommandant. Hij wordt met name geroemd om zijn zelfstandigheid en verantwoordelijkheidsbesef, en hij is te allen tijde inzetbaar binnen alle componenten van het militair vermogen: mentaal, fysiek en conceptueel.

Bij diverse nationale en internationale oefeningen (PR'15, IE '15, LAT '16) heeft Baudewijns laten zien dat hij zowel de voorbereiding, uitvoering als evaluatie van diverse uitdagende monstername scenario's kan uitvoeren. Hij beperkt zich dan niet alleen tot monstername, maar vervult regelmatig de rol van commandant van het gecombineerde scenario: *recce*, *sampling* en *decon*. In deze rol stuurt, ondersteunt en adviseert hij de minder ervaren groepscommandanten.

Door zijn vakkennis, zelfstandigheid en verantwoordelijkheidsgevoel is korporaal Baudewijns een voorbeeld en een waardevolle kracht binnen het bataljon.

Een leidinggevend korporaal in hart en nieren en een militair die laat zien *willing and able* te zijn. ‖

Mijn naam is...

41 PANTSERGENIEBATALJON

Content is op verzoek door de redactie verwijderd!

11 PANTSERGENIEBATALJON

Soldaat-1 Alex Goudbeek

Net als Bart is Alex (25) in 2015 in dienst gekomen en is hij ook chauffeur bij 3Pel-101CBRN verdcie. En dus is hij nu ook bezig met de BOS-opleiding en bij het CTC. Naast zijn taak als rampenbestrijder en chauffeur specialiseert hij zich in de installatietechniek. Zowat iedereen ziet de veelzijdigheid van zijn werk als een leuk element, maar Alex voegt daar nog aan toe: "Het belangrijkste is gewoon dat je militair bent!" Instructeurs blijken vaak een onvergetelijke indruk op hun pupillen te maken en dat geldt ook voor Alex: "De persoon die het meeste indruk op mij heeft gemaakt is toch wel mijn oud-instructeur sergeant-1 De Greef, een bijzondere man en met een bepaalde manier van iemand naar rechts te richten, tot groot vermaak van iedereen. Maar hij is ook echt een man van zijn vak en dat is iets waar ik veel respect voor heb." Zijn toekomst ziet Goudbeek bij de genie: "Zeker de techniek interesseert mij heel erg. Ik wil veel ervaring opdoen en ook een unieke specialisatie ontwikkelen, zodat ik onmisbaar word!" Voor de korte termijn zijn de aspiraties wat meer *down to earth*: "Als je een goed draaiende groep hebt en de sfeer is leuk, dan maakt het niet uit welke opdracht je uit moet voeren." Alex heeft een geregistreerd partnerschap met Hanna en het echtpaar Goudbeek-Boeve woont in Kampen. ‖

KINDEREN OP OEFENING EN VETERANENREÜNIE

Op 24 augustus 2016 bestond 41 Pagnbat 10 jaar. Dit wordt traditioneel gevierd met de relaties van de militairen van het bataljon. We begonnen op woensdag 31 augustus met een bataljonssportdag en een feest. De donderdag stond in het teken van een reünie van alle onder de vlag van 41Pagnbat uitgezonden militairen. Op vrijdag was de relatiedag en deze liep met een kinderbivak door tot zaterdag. Voor al deze festiviteiten hadden we dit jaar de beschikking over de grote feesttent van het regiment.

Tekst ‖ Ritmeester Rob de Graaff, hoofd sectie S1-41Pagnbat

"Organiseer en voer uit een reünie ter gelegenheid van ons 10 jarig bestaan." Een korte opdracht met een geslaagde uitvoering. De oprichting van 41 Pantsergeniebataljon is alweer 10 jaar geleden; dit lustrum mag natuurlijk niet ongemerkt voorbij gaan.
De St&EARScie krijgt de opdracht om een reünie te organiseren voor "al het onder de vlag van 41 Pantsergeniebataljon uitgezonden personeel". Eerst maar eens aan tafel met de S1 en de B&B 'er. De lijst met genodigden wordt alleen maar langer. Dat is te verwachten met zoveel rotaties: TFE-7, -8, -9, -12, RDTF, TFU-2, -3, PRT-3, GTT-3, PTG-5, en diverse rotaties Mali.

41 Pantsergeniebataljon heeft in het relatief korte bestaan toch al aardig wat wapenfeiten op zijn naam staan. Via alle mogelijke kanalen krijgen bijna 650 mensen een uitnodiging. De feesttent wordt aangekleed met diverse attributen van 413Pagncie, die – door haar helaas korte bestaan door de opheffing - nu al in de voorraad van het Geniemuseum terecht zijn gekomen. De rest van de aankleding krijgt een uitzendtintje: banken van palletranden, tafels van hesco's en camouflagenetten om wat schaduw te creëren. Het warme weer en de stoffige grindplaat maken de ambiance compleet. De opkomst is enorm, ruim 250 aanmeldingen dus grote kans dat je je maten van vroeger weer tegen komt.
Na de opening door bataljonscommandant overste Van den Berg met een warm welkom voor de gewonden, de Gladiusdragers, een delegatie van de Vereniging Veteranen Regiment Genietroepen (VVRG), onze GV'ers en ruim 250 deelnemers is het tijd voor serieuze zaken: onze RA, met zijn niet te missen Eregalerij en een bezinningsmoment met Niels Kosterman, waar Jeffrey Vincentie nu eens langs de zijlijn kan meeluisteren. Ondanks het rumoer vooraf was het op enig moment muisstil.
Na dit bezinningsmoment kon de muziek weer aan en was het tijd voor een

biertje. Veel mensen zijn tot ruim na de barbecue gebleven. Er was geen sprake van drooglegging of een *two can rule*. Reünie geslaagd!

Op vrijdag was er na de ontvangst van de relaties een bataljonsappèl. Door wederom een grote opkomst werd dit op de brigadeappèlplaats gehouden. Daar reikte de brigadecommandant het draaginsigne gewonden uit aan korporaal-1 Arts, waarna het bataljon de 22 *push-ups* deed om aandacht te vragen voor PTSS. Ook werd de bestman uitgereikt aan de korporaal-1 Baudewijns van 414CBRNverdcie en kregen 18 collega's de veteranenspeld uitgereikt uit handen van twee jonge veteranen van de VVRG (kapitein b.d. Stephanie Verhoef en korporaal-1 Denny Versteeg). In het interactieve programma konden alle relaties een kijkje nemen, bijvoorbeeld bij *static demo's* van al ons materieel, schieten met wapens in de simulator, meerijden op de YPR en klimmen bij de sport. En voor de allerkleinsten was er natuurlijk het onweerstaanbare springkussen. Relatiedag geslaagd!
Na de afsluiting van de relatiedag door de bataljonscommandant verzamelden de kinderen van de militairen zich bij de bataljonstent om samen met hun vader in de YAP's te stappen en te verplaatsen naar de bivaklocatie. Hier aangekomen werd er te velde gegeten en konden de kinderen beleven hoe het er aan toe gaat op een oefening. De aspiranten en hun

Uitreiking veteranenspelden

Uitreiking DIG aan kpl-1 Arts

vaders hebben na het eten vlotten gebouwd en de alternatieve hindernisbaan bedwongen. Na een avondwandeling door het bos met verschillende militaire vaardigheden was het tijd om naar bed

> IN DE BOOGTENTEN WACHTTE HET VELDBED EN EEN SLAAPZAK.

te gaan. In de boogtenten wachtte het veldbed en een slaapzak. De kinderen waren vrijgesteld van het wachtlopen zodat iedereen goed uitgerust aan de volgende dag kon beginnen. Die begon met het wassen en het ontbijt. Dan de slaapgelegenheid opruimen en op naar de volgende opdracht: het afleggen van een parcours door het oefenterrein met opdrachten zoals waarnemen, graven, zagen en een hindernisbaan nemen.

Toen de kinderen moegestreden terug kwamen in het bivak stonden er friet en kroketten klaar. Tot slot werden de kinderen en hun vaders teruggebracht naar de kazerne om van een welverdiend weekend te gaan genieten. Kinderprogramma geslaagd! ‖

VETERANEN NIEUWTJES

Tekst || Jan Boot, vice-voorzitter Vereniging Veteranen RGT

In de vorige Genist hebben jullie uitgebreid kunnen lezen wat er in de eerste helft van het jaar allemaal is gebeurd op veteranengebied en wat er in de tweede helft nog stond te gebeuren. De zomervakantie hebben we weer ruim achter ons en het koudere weer trekt Nederland binnen. Tijd om terug te blikken op het derde kwartaal van 2016.

Reünie 41 Pantsergeniebataljon

BIJ DE IGK

Het afgelopen jaar was op veteranengebied qua activiteiten wellicht wat rustiger, toch is er achter de schermen weer een hoop gebeurd. Zo is direct na de vakantie aangeschoven bij een door de Inspecteur Generaal der Krijgsmacht (IGK) georganiseerde werklunch.
De IGK treedt binnen de krijgsmacht op als ombudsman voor de veteranen en hecht dan ook veel waarde aan meningen van zowel de actieve als post-actieve veteranen. Wij hebben het met de IGK ondermeer gehad over de wens van de VVRG om binnen de carrièrecursussen van kaderleden middels lessen over veteranenzorg tips and tools mee te kunnen geven.

Binnen het OTCGenie wordt daar op eigen initiatief sinds kort invulling aan gegeven, iets wat onzes inziens ook een meerwaarde kan hebben voor andere regimenten. De lessen worden binnen de cursussen van het OTCGenie door de cursisten als zeer waardevol gezien. Daarnaast is met de IGK gesproken over de mogelijkheden om het bedrijfsleven te betrekken om hen zo meer inzicht te geven in de unieke kwaliteiten die veteranen met zich meebrengen. Belangrijk, omdat veel veteranen na fase 2 de burgermaatschappij in gaan en dan is een goede aansluiting bij de arbeidsmarkt belangrijk.

ONDERDEELSVRIJWILLIGERS

Na de vakantie hebben ook de eerste vrijwilligers hun intrede gedaan bij de genie-eenheden; op het OTCGenie (Toine van Boxtel), 11 Geniecompagnie (Henny Radt), 101 Geniebataljon (Jan Eilander), 11 Pantsergeniebataljon (Jan Wolterink) en 41 Pantsergeniebataljon (Henny van Vliet) zijn deze mannen nu één dag per week aanwezig om de commandant te ondersteunen in zijn veteranenbeleid. Verderop in dit blad stellen zij zich voor. Enkelen van hen zijn al flink aan de bak gegaan; zo heeft Henny van Vliet een flinke bijdrage geleverd aan de reünie van 41 Pantsergeniebataljon en is Jan Wolterink ingezet om bij het bezoek van de secretaris-generaal van Defensie aan 11 Pantsergeniebataljon inzicht te verschaffen over veteranen binnen de genie. Minder zichtbaar, maar niet minder belangrijk, zijn allen natuurlijk hard bezig om de regimentsdatabase, met daarin opgeslagen de contactgegevens van genieveteranen, te verbeteren, zodat in de nabije toekomst beter en sneller meer genieveteranen bereikt kunnen worden om ze zo te betrekken bij veteranenactiviteiten.

JAN FERNHOUT †

In september werden we door de VOPET er op gewezen dat een van de oudste genieveteranen, Jan Fernhout, was overleden. Jan heeft in de Tweede Wereldoorlog gevochten en heeft in zijn leven altijd de band met regiment, en in het bijzonder met de VOPET, onderhouden. Gezamenlijk met de VOPET hebben wij Jan de laatste eer bewezen, wat ontzettend gewaardeerd werd door de familie.

Secretaris-generaal op bezoek bij 11 Pantsergeniebataljon

Laatste eer aan WO-2 veteraan Jan Fernhout

Het bestuur is de afgelopen maanden ook uitgebreid met twee sergeants-majoor; Danny Westra en Ronald Rikkers, beiden personen met een flinke staat van dienst binnen het regiment zitten nu in het bestuur. Zij zullen zich vooral richten op het betrekken van de jongere (post-)actieve veteranen en de ondersteuning van de organisatie van de Regimentsjaardag en de Landelijke Veteranendag.

DANK!

Na vele jaren tomeloze inzet voor de VVRG moet de VVRG helaas afscheid nemen van enkele vrijwilligers: Tjeerd de Vries stopt met het voorzitterschap om zich te richten op andere zaken en Gerrit Beerkens, dè man achter de Genist, draagt het stokje van hoofdredacteur aan het eind van het jaar over. Gerrit heeft wel aangegeven om als bestuurslid van de VVRG aan te blijven. Ook Jo Verhoeve heeft aangegeven dat hij gaat stoppen als eindredacteur van ons regimentsblad. Hij was degene die, door zijn onnavolgbare kunst van redigeren, vele jaren zorg droeg voor de hoge kwaliteit en prettige leesbaarheid van de artikelen. Mannen, namens de VVRG hartelijk dank voor jullie inzet!

Sergeant-majoor Danny Westra

Sergeant-majoor Ronald Rikkers

FACEBOOK, WEBSITE

De komende maanden zitten we natuurlijk niet stil; eind november starten we reeds met de eerste voorbereidingen van de Regimentsjaardag en gaan we goed nadenken over de manier waarop we de komende tijd de eenheden en de veteranen, zowel jong als oud, actief en post-actief, nog beter kunnen ondersteunen. Ook gaan we aan de slag met onze facebookpagina en we zullen een flinke bijdrage leveren aan de opzet van de nieuwe regimentswebsite.

Ten slotte: we doen ons best, gebruiken onze creativiteit, doorzettings- en oplossingsvermogen om zo goed mogelijk gestalte te kunnen geven aan het regimentsveteranenbeleid. Hebben jullie suggesties, ideeën of opbouwende feedback, schroom niet en zoek contact middels de mail (genieveteranen@gmail.com), facebook of website! ||

Voor de meest actuele nieuwtjes, check onze facebookpagina:
www.facebook.com/VeteranenRegimentGenietroepen

Vereniging Veteranen Regiment Genietroepen (VVRG)
Opgericht op 14 mei 2008
Van Brederodekazerne te Vught.
Statuten ingeschreven bij de Kamer van Koophandel te 's-Hertogenbosch

Voorzitter
Majoor J.J. Boot

Vice voorzitter
Vacant

Secretaris
Luitenant-kolonel b.d. ing. J. Stienstra

Penningmeester
Luitenant-kolonel b.d. R. Dijkhoff

Bestuursleden
Sergeant-majoor D. Westra
Sergeant-majoor R. Rikkers
Majoor b.d. J.C.P. Janse
Kapitein b.d. H.J. Wolterink
Eerste luitenant b.d. H.T.M. Radt
Majoor b.d. G.M.N. Beerkens

Adviseur RGT
Regimentsadjudant F. Schiltman

Secretariaat
De Strekel 26, 8332JN Steenwijk
Email: secretaris@vvrg.nl

Coördinator 'Nuldelijns' hulp
Majoor b.d. D.C.P. Janse

Veteranenloket
Heeft u als veteraan zorg nodig of heeft u vragen? Het Veteranenloket is 24 uur per dag, 7 dagen bereikbaar. Ook voor familieleden. Website: www.veteranenloket.nl

Digitale Sociale Kaart Veteranen
De Digitale Sociale Kaart Veteranen (DiSKv) geeft een overzicht van de organisaties, diensten en voorzieningen speciaal voor veteranen en hun relaties.
Website: www.disk-veteranen.nl

Facebook: www.facebook.com/VeteranenRegimentGenietroepen
Website: www.vvrg.nl

VEEL ACTIEF DIENENDE VETERANEN BIJ ALGEMENE LEDENVERGADERING

VVRG

Op 9 november j.l. heeft de Vereniging Veteranen Regiment Genietroepen (VVRG) haar jaarlijkse Algemene Ledenvergadering gehouden in Wezep. Ook dit keer was gekozen om de ALV te laten plaatsvinden tijdens de lunchpauze op een locatie waar relatief veel actief dienende veteranen werken. Dit om de betrokkenheid met de VVRG van zoveel mogelijk 'jonge' veteranen te stimuleren. De vereniging bood de aanwezige leden een gratis lunch aan.

Tekst ‖ Majoor b.d. Gerrit Beerkens, bestuurslid VVRG

Uiteraard passeerden kort de voor een ALV 'verplichte' zaken zoals goedkeuring van het verslag van de vorige vergadering, financieel verslag en kascontrole de revue. Door een behoorlijke financiële injectie, vanwege de door C-LAS beschikbaar gestelde budgetten, staat de VVRG er financieel goed voor. Daardoor kan er steeds meer inhoud gegeven worden aan de doelstellingen van de vereniging, waarbij ondersteuning van reünies en andere veteranenevenementen een van de belangrijkste is.

KAMERAADSCHAP EN VERBONDENHEID

Vice-voorzitter majoor Jan Boot hield een betoog waarin hij de doelstellingen van de VVRG nader toelichtte. Daarbij verwelkomde en stelde hij kapitein van vakdiensten b.d. Gijs Hardam voor aan de vergadering. Kapitein b.d. Hardam is een van de oudste veteranen van ons regiment die tussen 1945 en 1950 een aantal jaren gediend heeft in toenmalig Nederlands-Indië. Weliswaar ver op leeftijd en een van de laatsten van de maten waarmee hij destijds 'op uitzending' was, voelt hij zich nog steeds erg betrokken bij het regiment en de VVRG en is nog vaak te zien bij allerlei evenementen zoals de Wapendag en regimentsdiners. En het was met reden dat de spreker deze 'oude' Indiëveteraan voor het voetlicht haalde. Het beeld dat tientallen jaren lang bestond over een veteraan, de al wat oudere mannen in blauwe blazer en grijze broek, die gevochten hebben in de Tweede Wereldoorlog, Indië en Korea, is aan het veranderen. Deze categorie, en dat is inherent aan het leven, is letterlijk aan het uitsterven.

Maar daarvoor in de plaats is gekomen de veteraan 'van vandaag'. De jonge, vaak nog actief dienende, veteraan die zijn of haar sporen verdiend heeft tijdens uitzendingen naar o.a. Libanon, Bosnië, Irak en Afghanistan. Jonge mannen die nog dagelijks de kameraadschap en verbondenheid ervaren bij hun eigen eenheid en helemaal niet stil staan bij hun veteranenstatus. Maar, zo hield majoor Boot het aandachtig luisterend publiek voor, vroeg of laat komt het moment dat velen de actieve dienst verlaten en in een burgerbaan 'van 8 tot 5' terecht komen. Uit ervaringen van hen die ons

daarin voorgingen weten we, dat men na verloop van tijd in een gat valt en de kameraadschap vanuit de diensttijd gaat missen. Velen zoeken vervolgens hun weg om contacten met oude maten te herstellen, om herinneringen te kunnen ophalen en ervaringen te delen met elkaar. De VVRG wil daarin nu al, in een zo vroeg mogelijk stadium, een coördinerende en bindende rol spelen, jonge veteranen bewust maken van de veteranenstatus waarop ze trots mogen zijn, in contact met elkaar en met oudere veteranen brengen. Maar de VVRG wil ook de veteraan die de dienst gaat verlaten ondersteunen bij het zoeken naar een passende burgerbaan en begeleiden in de overgang naar de burgermaatschappij.

Gastspreker korporaal-1 b.d Roy de Vries sloot naadloos aan op het betoog van de vice-voorzitter. Roy was geplaatst bij 103Constrcie en heeft diverse uitzendingen in verschillende missies gedraaid voordat hij een aantal jaren geleden de dienst verlaten heeft. Na een zoektocht via diverse banen in de burgermaatschappij heeft hij uiteindelijk werk gevonden waarin hij zich happy voelt. En ondanks dat hij zich nooit echt veteraan gevoeld heeft begon steeds meer het gemis aan zijn actieve dienst, maar vooral het gemis aan de kameraadschap en verbondenheid die zo essentieel is bij uitzendingen, hem parten te spelen. Op zoek naar een mogelijkheid om die leegte op te vullen vond hij binnen het bedrijf waar hij werkt gelijkgestemden, ex-militairen die de zelfde ervaring hadden. Al snel bleek dat ze dezelfde gevoelens hadden en een nieuwe band tussen deze jonge veteranen was een feit.
Deze band is inmiddels dermate sterk dat ze regelmatig in gesprek zijn met de leiding van het bedrijf en meedenken over wat zij vanuit hun brede perspectief en ervaring bij Defensie voor het bedrijf kunnen betekenen. Roy zei verder erg blij te zijn met het contact dat hij nu als lid van de VVRG heeft met maten van weleer en andere veteranen van het regiment en dat hij zeker zal proberen om bij evenementen zoals de jaarlijkse Wapendag aanwezig te zijn.

DANKBETUIGINGEN

Tijdens de vergadering werd ook een tweetal redactieleden van ons regimentsblad Genist voor het voetlicht gehaald.

De VVRG heeft in het verleden de taak op zich genomen om namens de regimentscommandant de Genist uit te brengen. Dit is in de afgelopen 6 jaar op voortvarende wijze gedaan door o.a. majoor b.d. Gerrit Beerkens als hoofdredacteur en majoor b.d. Jo Verhoeve als eindredacteur.
Beiden hebben aangegeven het stokje na deze uitgave over te dragen en te stoppen met hun werkzaamheden. De voorzitter, kolonel b.d. Tjeerd de Vries, memoreerde nogmaals de kwaliteit van een alom gewaardeerd en gerespecteerd regimentsblad en bedankte beide heren met een cadeaubon voor hun jarenlange inzet. Vervolgens was het de beurt aan de voorzitter zelf om afscheid te nemen. Kolonel De Vries werd door de vice-voorzitter bedankt voor zijn inzet voor de VVRG gedurende de afgelopen jaren en mocht daarvoor een kleine attentie in ontvangst nemen.

NIEUWE BESTUURSLEDEN

En als er bestuursleden vertrekken moeten deze plaatsen natuurlijk opgevuld worden. De vergadering werd verzocht akkoord te gaan met het installeren van twee nieuwe bestuursleden, sergeanten-majoor Ronald Rikkers en Danny Westra. Beide nog actief dienende onderofficieren zullen zich m.n. gaan bezighouden met het onderhouden van de contacten en de coördinatie tussen de jonge – veelal nog actief dienende – veteranen en de VVRG.

Voor de functie van voorzitter had het bestuur majoor Jan Boot voorgedragen en aangezien er vanuit de leden geen tegenkandidaten naar voren gekomen zijn, was hij de kandidaat met wie de vergadering unaniem akkoord ging.

Ook de aanstelling van de beide nieuwe bestuursleden werd met handopsteken door de vergadering geaccordeerd. Om 13.00 uur werd de vergadering afgesloten en kregen de nog actief dienende veteranen het verzoek mee om vooral de boodschap over kameraadschap en verbondenheid binnen hun eenheid uit te dragen. ‖

NA 13 PRACHTIGE GENISTEN

Afscheid van de hoofdredacteur Gerrit Beerkens en eindredacteur Jo Verhoeve

Tijdens de afgelopen ledenvergadering op 9 november jl. nam scheidend voorzitter van de VVRG, kolonel b.d. Tjeerd de Vries, nog eenmaal het woord om afscheid te nemen van de majoor b.d. Gerrit Beerkens en de majoor b.d. Jo Verhoeve, respectievelijk hoofdredacteur en eindredacteur van het regimentsblad ‘GENIST’. Zowel Gerrit als Jo hebben besloten om na vele jaren van uitmuntend werk het stokje door te geven aan hun opvolgers. De Vries ging kort in op hun activiteiten. Zo memoreerde hij dat Jo Verhoeve een van de drijvende krachten was geweest achter de allereerste ‘GENIST’ die in mei 2008 ter gelegenheid van het 260 jarig bestaan van het regiment werd uitgegeven. Ook bij de tweede ‘GENIST’ in 2009 was Verhoeve nauw betrokken. Gerrit Beerkens werd vanaf 2010 actief in de redactie. Dat was het jaar waarin het regiment voor het uitgeven van de ‘GENIST’ de samenwerking aanging met Green Paper Association.
De werkzaamheden namen daardoor toe omdat de ‘GENIST’ dikker werd en bovendien twee keer per jaar werd uitgegeven. Toenmalig regimentscommandant De Vries vroeg toen aan de net gepensioneerde majoor Beerkens of hij het redactieteam zou willen versterken. En zo kwam het dat vanaf 2010 Verhoeve en Beerkens, in nauwe samenwerking met mevrouw Jojo Mulder van Green Paper Association, bij ieder regimentslid twee keer per jaar een prachtige ‘GENIST’ op de deurmat lieten vallen. De Vries zei verder dat men het binnen en buiten ons regiment erover eens is dat Beerkens en Verhoeve er samen met Green Paper elke keer weer in slaagden om een fantastisch magazine samen te stellen. Een ‘vaktijdschrift’ waarin alle leden van het Regiment Genietroepen zich herkennen, of ze nou actief of post-actief, oud of jong, veteraan of oudgediende zijn.

Een magazine waarop we als Regiment Genietroepen hartstikke trots mogen zijn! Als dank bood De Vries namens de Vereniging Veteranen Regiment Genietroepen beide vertrekkende redacteuren een cadeaubon aan. Daarna bedankte ook mevrouw Jojo Mulder van Green Paper Association de beide heren. Ze gaf aan vele jaren met veel plezier met hen te hebben samengewerkt aan de vele ‘GENISTEN’ die inmiddels het licht hebben gezien. Ook zij gaf aan trots te zijn op het prachtige magazine ‘GENIST’. Als dank bood zij Gerrit een collage aan met zijn favoriete cover foto en Jo een heerlijke wijn om samen met zijn thuisfront ‘De Typefabriek’ van te genieten. ||

NULDELIJNSONDERSTEUNING VOOR VETERANEN: EEN STEUNTJE IN DE RUG

In sommige situaties hebben veteranen of hun relaties behoefte aan een steuntje in de rug. Bijvoorbeeld als de gevolgen van een uitzending gaan opspelen.

Deze steun krijgen ze vaak van hun directe sociale netwerk zoals familie en vrienden. Maar die steun kunnen ze ook krijgen van een collega-veteraan die hiervoor een speciale training heeft gevolgd, een zogeheten ‘veteranenhelper’ van het nuldelijnsondersteuningssysteem veteranen.
Wat is dit nuldelijnsondersteuningssysteem veteranen en wat betekent dat voor de veteraan en zijn directe relaties? En hoe kun je zelf een beroep doen op deze steun? Veteranen hebben als (ex-) militair van oudsher een bijzondere band met elkaar. Daardoor begrijpen ze elkaar vaak beter.

Veteranenhelpers bieden een luisterend oor en geven een steuntje in de rug.
Het zijn geen mantelzorgers, maar zo nodig wijzen ze de weg naar de professionele hulpverlening.
Het Veteranen Platform coördineert het landelijk netwerk van meer dan 400 getrainde helpers.

HOE KOM JE IN CONTACT MET EEN VETERANENHELPER?

* Via de Digitale Sociale Kaart: www.disk-veteranen.nl
* Via het Veteranenloket of telefonisch 088 – 334 00 00
* Via een van de Samenwerkende Veteranenontmoetingscentra
* Via een van de verenigingen aangesloten bij het Veteranen Platform ||

EERSTE VRIJWILLIGERS ONDERSTEUNEN COMMANDANTEN BIJ VETERANENBELEID

Toen we wisten wie er als vrijwilliger aan de slag zouden gaan, is er een bijeenkomst gehouden om alle details uit te leggen en zijn de heren kort daarna gaan kennismaken met de diverse commandanten. Ben je veteraan en zie je een van ons lopen, spreek ons gerust aan en zorg dat we de juiste informatie op papier zetten.

Tekst ‖ Henny Radt, coördinator vrijwilligers bij genie-eenheden

HENNY VAN VLIET, 41PAGNBAT
Ik viel gelijk met mijn neus in de boter, want op 24 augustus 2016 bestond 41Pagnbat 10 jaar. Elke verjaardag van het bataljon wordt traditioneel gevierd met een jaardag voor het personeel en hun relaties. Het jubileum van dit jaar duurde maar liefst vier dagen: sportdag met bataljonsfeest, veteranenreünie, relatiedag en kinderbivak. Voor deze gelegenheid was op een parkeerplaats op de kazerne de regimentstent opgebouwd, een podium erin en een terras buiten, gemaakt van boxpallets, zoals bekend van de missies.
De compagnieën van 41Pagnbat hadden een statische demonstratie met voertuigen en materieel ingericht. Het zag er gezellig en bekend uit. En zelfs het weer klopte vier dagen lang; de zon scheen en het was warm.
Voor de veteranenreünie op 1 september was iedereen uitgenodigd die de afgelopen tien jaar onder de vlag van 41 was uitgezonden. Zowel in Afghanistan (PRT, TFU, TFE, RDTF), Mali (GTT, Mali'14) als diverse individuele en/of kleine missies.
Met 250 deelnemers was de opkomst zeer groot. Het was een gezellige en rumoerige boel van elkaar verwelkomende veteranen die samen waren uitgezonden en veel oude herinneringen ophaalden.

De eerste sprekers op de reünie waren de dupe van deze gezelligheid, maar raadsman Niels Kosterman kon zijn diepgaande, tot nadenken zettende, voordracht later op de dag beter kwijt. Zoals bij alle regimentsgelegenheden mochten het Mineurslied en de brandewijn niet ontbreken. Hiervoor had onze regimentsadjudant zijn altijd leuke voordracht en de bekende eregalerij met plaats voor oud en huidig personeel van de bataljonsstaf, maar vooral veel plaats voor veteranen. Met een drankje en een voortreffelijke barbecue bleef het een hele gezellige dag op het terras en de laatste mensen gingen pas ver na sluitingstijd weg. De laatste uren werden doorgebracht met voldoende ingeslagen blikjes en muziek uit de boxen van een motorfiets.

TOINE VAN BOXTEL, OTCGENIE
Of ik wat voor de veteranen van het regiment wilde doen, vroeg majoor Boot. Ik heb natuurlijk volmondig ja! gezegd.
Eerst kregen we een presentatie hoe dat dan handjes en voetjes moest krijgen. Ieder kreeg zijn eenheid toegewezen en met een 'succes!' van Jan gingen we dapper op weg.

Aan de slag, zul je dan denken maar dat ging niet zonder slag of stoot. Ik wil graag op het netwerk! Met volledige medewerking van diverse functionarissen heb ik nu een smart-kaart en kan ik aan de slag met het zelfde U-account en mailadres als toen ik ruim vier jaar geleden de dienst verliet. Morgen, 5 oktober,

is mijn eerste volledige werkdag en bij het lezen van dit schrijven zult u al van mij via de mail hebben vernomen. En ik zal proberen me zo snel als mogelijk persoonlijk aan u voor te stellen.

JAN EILANDER, 101GNBAT
Hier in het Wezepse verloopt ook alles volgens afspraak. Het is even wat werk om weer toegang te krijgen tot het netwerk, maar met medewerking van de staf van 101Gnbat is alles snel en goed geregeld. De eerste afspraken zijn gemaakt en we gaan beginnen met het vullen van een databestand waarin alle veteranen van het bataljon zijn opgenomen. Dit bestand wordt gebruikt om iedereen te bereiken bij festiviteiten, of om elkaar op de hoogte te brengen van verschillende zaken. Uiteindelijk willen we zo een netwerk maken waarin een aantal personen point of contact zijn voor hun missie. Zo kunnen we elkaar ook helpen bij onvoorziene omstandigheden of problemen. Zij weten de weg naar de hulpverleners en vaak is een luisterend oor of een praatje al een stap in de goede richting.

JAN WOLTERINK, 11PAGNBAT
Op 6 september kreeg 11Pagnbat hoog bezoek van de secretaris-generaal van Defensie (SG), begeleid door C-LAS en

C-43Brig. Omdat de BC vond dat mensen belangrijk zijn voor de inzetbaarheid van de eenheid, had hij uit zijn bestand dan ook een tiental veteranen uitgenodigd om zich voor te stellen aan de SG. Hun uitzendingen waren tussen 1991 en 2016. De SG was reeds in veel inzetgebieden geweest en beschikte dus over een goede kennis van zaken. Aan C-LAS kon ik vertellen dat we als eerste vrijwilligers van de genie regelmatig bijeen komen om problemen en zeker ook goede dingen met elkaar te delen. Al met al heb ik een prima eerste maand gehad waar de eenheid en vrijwilliger een goed gevoel aan overhouden.

HENNY RADT, 11GNCIE AASLT
Het was een deja vu gevoel; net of je nooit weg bent geweest, terwijl er intussen toch al 16 jaar verstreken zijn. Maar ook hier volop medewerking en dankzij de veteranenpolo ben je al snel een bekende. Er zijn nog wat administratieve hobbels te nemen, maar daar gaan we uitkomen. Het vullen van een databestand is erg arbeidsintensief.
Soms loopt het snel als je een complete lijst hebt, maar het kan ook het zoeken zijn naar de bekende speld in de hooiberg. Bijvoorbeeld: 11Gncie AASLT bestaat volgend jaar 25 jaar en in die periode zijn 40 missies uitgevoerd door ongeveer 500 militairen. Als je dan zes stuks 'Van de Berg' hebt, dan is het even puzzelen voor je de juiste man op de juiste missie geplaatst hebt.
Maar met de reünie volgend jaar in het vooruitzicht gaan we daar zeker ons best voor doen. ‖

> HET WAS EEN DEJA VU GEVOEL; NET OF JE NOOIT WEG BENT GEWEEST...

VETERAAN SERGEANT B.D. DIRK WUBS:

“HET HEEFT MIJ VEEL GOEDS GEBRACHT”

Dirk Wubs begon in 2000 op de KMS. Sedert 2007 is hij bedrijfsleider op een kippenbedrijf met 120.000 kippen. How come? Dirks eerste functie – na de KMS en de VTO-Genie – speelde zich af bij 104 Constructiecompagnie als groepscommandant bij het constructiepeloton met als specialisatie bouwkunde.

Tekst ‖ Sergeant-majoor Ronald Rikkers, bestuurslid VVRG

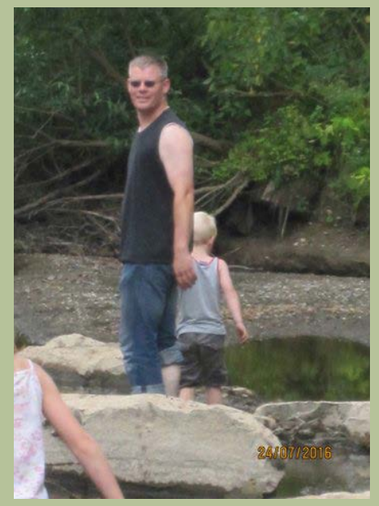
“Ik wilde destijds graag bij Defensie werken om te kijken of dat iets voor mij was en om leidinggevende ervaring op te doen. Daarvoor had ik al ervaring opgedaan in de bouw en ik had al een MBO bouwkunde op zak, dus de keuze bij de banenwinkel was snel gemaakt.”

In 2003 werd Wubs met een groot deel van 104Constrcie uitgezonden naar Afghanistan (ISAF- 6) met als standplaats Kabul. Daar moesten ze vooral bunkers bouwen volgens Nederlands concept voor de beveiliging van het internationale ISAF personeel. “Dat vond ik mooi: samen bijdragen aan de wederopbouw van een land. Het besef om een radertje te zijn binnen de opbouwfase van een vredesproces en positieve ontwikkeling in een land dat al jaren verscheurd was door geweld en oorlog.” Maar er was nog iets mooiers: “Nu ik er na zoveel jaren weer op terugkijk, is mijn mooiste herinnering toch wel de kameraadschap die je daar dagelijks intens voelde.”

Dirk voelt zich als mens sterker geworden door deze uitzending: “Leiding geven aan een groep jonge mannen met de meest uiteenlopende opdrachten, en dat in een vreemd land onder toch primitieve en zware klimatologische omstandigheden.”
Maar er waren ook dompers: “De aanslag op een Duitse bus met verlofgangers richting het vliegveld van Kabul met vier doden en 26 zwaargewonden. Dat heeft een behoorlijke impact op mij gehad.”

Al met al was het een spannende en leerzame tijd in zijn leven: “De steun aan elkaar en het samenwerken met diverse nationaliteiten vond ik zeer boeiend. Daarnaast was voor mij persoonlijk in het kader van mijn geloofsbeleving de verdieping met christenen uit diverse landen een prachtige ervaring. Maar het gemis van het thuisfront was wel echt iets waar ik een tweede keer minder gemakkelijk over heen zou stappen. Dat viel mij uiteindelijk niet mee en ook mijn thuisfront heeft deze uitzending echt heel anders beleefd. Mijn vrouw en ik waren namelijk nog geen jaar getrouwd en nu moest ze mij voor minimaal drie maanden missen. Daarbij kwam dat haar familie meer dan honderd kilometer bij ons vandaan woonde en dat samen vond ze heel

moeilijk. Toen ik weer terug was zei ze dan ook hartgrondig: dit nooit weer! Ze zag erg op tegen een eventuele volgende uitzending, maar ik zei: ik ben met jou getrouwd en niet met het leger!”

Dat was dus één reden om uiteindelijk de dienst te verlaten, maar er was ook nog een tweede: ik kon er destijds slecht tegen dat er voor essentiële zaken geen geld meer was, maar voor andere randzaken juist weer wel. Als wij bijvoorbeeld op een oefening bouwmaterialen nodig hadden was daar steeds vaker geen geld voor. Terwijl in diezelfde oefeningen bij bijzondere appèls diverse tevredenheidbetuigingen van enkele honderden euro’s werden uitgedeeld. Daar kon ik dus echt heel slecht tegen en binnen mijn wereld ook niet altijd plaatsen. Nu, met wat meer levenservaring, zou ik daar wel beter mee om kunnen gaan.”

Burger Wubs ging terug naar de bouw: “Eerst drie jaar bij een bouwmaterialenhandel. Daar verkocht ik voornamelijk prefab betonnen elementen en stenen aan aannemers. Werk met behoorlijk veel reken- en planwerk. Maar na een poos op kantoor begon ik het buitenleven toch wel heel erg te missen. Ik kwam in contact met een pluimveehouder die mij adviseerde om verder te gaan als zelfstandige in deze tak. Ik dus een ondernemersplan geschreven en diverse begrotingen gemaakt, maar al snel bleken de financiële instellingen toch graag iets meer kennis van het vak te willen zien bij mij als startend ondernemer. En hier strandde na twee jaar deze poging om voor onszelf wat te beginnen dan ook helaas. Maar toen las ik een vacature voor een bedrijfsleider in deze sector. Na enkele besprekingen had ik een contract getekend en zijn we binnen zes weken weer naar het Groninger land verhuisd. En nu ben ik dus al bijna tien jaar naar volle tevredenheid kippenboer!”

Dirk Wubs kijkt met voldoening terug op zijn militaire periode: “Van het leren leidinggeven heb ik nog iedere dag profijt. En uit mijn tijd als genieonderofficier heb ik het oplossingsgericht denken overgehouden.” En zoals bijna iedere oud-militair mist hij het intensief samenwerken met andere collega’s en natuurlijk de kameraadschap binnen zijn peloton. Is hij ook trots op zijn veteranenstatus? “Tja, dat is een lastige. Best wel als het zijn van veteraan ter sprake komt. Niet om de status, maar meer om te vertellen wat ik toen allemaal gedaan heb en wat voor een rijke ervaring dat voor mij als mens is geweest. Het militair zijn heeft mij veel goeds gebracht in mijn leven.” ‖

Dirk Wubs is sinds 2002 getrouwd met Jacoba. Het gezin woont in Den Ham (Groningen) en telt vier kinderen: Loreen (12), Matteo (10), Alitha (8) en Tycho (5).

Secretariaat VOPET
Penant 25
1834 TK Sint Pancras
T 072 5614071
E secretaris@vopet.nl
W www.vopet.nl

VERENIGING (OUD) PONTONNIERS EN TORPEDISTEN

Tekst ‖ Joop den Haan, secretaris VOPET

VOPET 2016
De Vereniging (Oud) Pontonniers en Torpedisten heeft op 7 mei j.l. voor de 70ste keer een waardevolle en respectvolle herdenking gehouden op het Erehof te Dordrecht. Daar hebben wij de gevallenen herdacht die tijdens de oorlogshandelingen in en rondom Dordrecht zijn gevallen. Ook de slachtoffers die gevallen zijn door ongevallen en inzet in conflictgebieden werden herdacht.

Ons lid Joost Michielsen heeft op 4 mei deelgenomen aan het Erecouloir op de Dam te Amsterdam. Bovendien mocht hij tijdens de Veteranendag op het Binnenhof de medaille bij een aantal veteranen opspelden. Bij de afgelopen 100ste Vierdaagse heeft de VOPET de eer gehad om de nieuwe pontonniers van 105Gncie wb te dopen en hen het diploma en insigne uit te reiken.

Op 21 september j.l. heeft de VOPET haar jaarlijkse ledenvergadering en reünie gehouden. Bij het VOPET-monument hebben we tijdens een korte herdenking een bloemstuk geplaatst, onder belangstelling van kinderen en kleinkinderen van een overleden lid.

Pontonniersdoop in 2016

We hebben daar de namen van de overleden leden genoemd, gevolgd door een klokslag op de 'Pontonniersbel'.

(Foto's van de evenementen staan op onze website www.vopet.nl)

VOPET 2017
Op 13 juni 2017 bestaat de vereniging 70 jaar. In mei 1946 heeft een aantal militairen, die daadwerkelijk hebben gestreden in Dordrecht, op de diverse begraafplaatsen hun gesneuvelde collega's herdacht. Bij de volgende samenkomst stelde luitenant J. van der Houwen voor een vereniging op te richten en op 13 juni 1947 was de vereniging Korps Pontonniers en Torpedisten (KPT) een feit. Door de hoge leeftijd van vele leden werd de toekomst van de vereniging onzeker. Mede met inzet van de heer W. Elgers van het Veteranen Platform, is op 1 januari 1998 de VOPET ontstaan door samengaan van de KPT met de in 1983 opgerichte Pontonniersvereniging Keizersveer.

De jaarlijkse herdenking op het Erehof zal plaatsvinden op zaterdag 13 mei 2017, met hopelijk ook weer een Erewacht en muzikale ondersteuning. Iedere genist is daar van harte welkom. (Programma: vanaf 10.30 uur ontvangst; 11.15 uur toespraken; 12.00 uur herdenking op Erehof. Meer info in De Pontonnier of bij de secretaris).

Op woensdag 27 september 2017 houden we traditiegetrouw onze reünie en jaarlijkse vergadering op de Lunettenkazerne, met uiteraard bijzondere aandacht voor ons zeventigjarig jubileum.

De huidige secretaris Joop den Haan zal dan na twaalf jaar afzwaaien. Hij heeft het werk met veel plezier in een leuk team van bestuursleden mogen en kunnen uitvoeren. Wie wil hem opvolgen? U? Interesse om lid te worden? Kijk in ons verenigingsblad 'De Pontonnier' (driemaal per jaar) of neem contact op met de secretaris. ‖

Herdenking op Erehof te Dordrecht

Reünie VOPET in 2016

VOORAANKONDIGING
REÜNIE GENIEDUIKERS

ZATERDAG 1 JULI 2017
FORT CREVECOEUR DEN BOSCH

DOELGROEP
Iedereen die een plaatsing heeft gehad bij een Genieduikeenheid (Vaar- en Duikerschool, PTS of (108) Duikerpeloton en alle leden van de V(O)PET is welkom, dus ook duikziekenverplegers, bemanningen van duikvaartuigen, duikerhelpers, chauffeurs, e.d.

INFORMATIE
Verdere informatie zal in de toekomst te vinden zijn op onze nieuwe website:
www.reuniegenieduikers.nl

Nostrum Proelium Campestre Aqua Est

TERUG NAAR DE DIENSTPLICHT:

“OP HERHALING!”

Het is druk rond het Geniemuseum op 22 en 23 oktober. Ruim duizend bezoekers passeren de kassa om zich een dag onder te dompelen in de militaire tijden van weleer, toen de dienstplicht nog bestond. Eerst moet je een militair paspoort in ontvangst nemen. Dit paspoort zal je die dag nog hard nodig hebben. Dan gelijk naar de dokter voor de medische keuring. Vader zie je denken: “O ja, da’s waar ook”; kinderen keken gelijk verschrikt! Een weegschaal, enkele ‘medische’ vragen en een snelle blik: goedgekeurd! Met een beetje fantasie waan je je zomaar dertig, veertig jaar terug in de tijd.

Tekst ‖ Henk Becks, vrijwilliger Geniemuseum - Foto’s: Jan Oprel, Joan Plaatman en Henk Becks

Eerst neem je een kijkje in de Genietuin en het Geniemuseum en dan naar de opstapplaats. Hier krijg je een plaats in een YA126, YA314 of YA328; oh, de goede ouwe tijd met dubbelclutch! Met de nodige zelfspot laden de ‘dienstplichtigen’ de laadbak vol bezoekers: “Dan hebben we genoeg mensen om te duwen als-ie er onderweg mee stopt.” Over ruig terrein naar ‘De Kamp’, waar de oude grondverzetmachines (Caterpillar D8, nog een D8 met grondschaaf, een Hanomag wieldozer en zo meer) hun paardenkrachten demonstreren.

Volwassenen kunnen meerijden in een NEKAF of Willy’s Jeep over een goed geprepareerd parcours. Voor de kleine militairen ‘op herhaling’ zijn er mini-jeeps.

Het is niet gemakkelijk om De Kamp te bereiken, want de rit voert eerst langs de grenscontrole van de Oost-Duitse Grenzpolizei. Op een wachttoren houdt een ‘VOPO’ (Volks Polizei) de omgeving scherp in de gaten. Hij maakt foto’s van alles wat er in en om de vrachtwagen gebeurt. Aan ‘eigen zijde’ houdt een Britse militair de wacht. “Herr Muller, aussteigen bitte!” De barse stem van een Oost-Duitse soldaat schalt over het terrein van de Van Brederodekazerne.
Heinz Muller uit Den Bosch wordt tot grote hilariteit van zijn kinderen gesommeerd uit de vrachtwagen te komen. De VOPO’s willen zijn militaire paspoort zien. Vervolgens moet hij drie rondjes hardlopen om het voertuig. Daarna mag de DAF eindelijk het checkpoint passeren. Maar niet voordat met speciale spiegels de onderkant van de wagen is gecontroleerd op illegale meelifters. “Echt zoals het toen ging; zo arrogant

en fanatiek", zegt Muller even later. Wie vergeten is hoe de eindeloze militaire colonnes zich vroeger verplaatsten, kan zijn geheugen weer opfrissen; alle veertig aanwezige oldtimers zijn voorzien van een rode, blauwe of groene doorzichtige kap op de koplamp. Een prachtig gezicht en bij de verplaatsing komen zelfs de uitlaatgassen veel bezoekers heel bekend voor. Wat zou zo'n dag zijn zonder muziek? In de grote tent speelt regelmatig het Vrijwillig Fanfarekorps van de Genie, waarvan de muzikanten ook stuk voor stuk de dienstplicht aan den lijve ondervonden zullen hebben. Voor de liefhebbers van militaria is er ook voldoende van hun gading.

Een stand met boeken over de YP408 en De dikke Daf van Hans Stoovelaar, boekjes met voorschriften, technische handleidingen en detaillijsten over allerlei onderwerpen, alsmede een zeer ruime kraam met allerlei kleding, slaapzakken, mutsen en dergelijke. Voor elk wat wils.

Er komt heel wat bij kijken om zo'n evenement te organiseren en vooral tot leven te brengen. Daarvoor is er in Nederland een keur aan re-enactmentgroepen en verzamelclubs van oud materieel: Stichting Bravo Compagnie, Badger (UK), VLGH (DDR), DKO (De Koude Oorlog, Nederland), Bartje Cie (NLD), BOG/COG (NLD) en Bouwmachines van Toen (NLD).
In totaal gaat het om meer dan 130 vrijwilligers, onder wie ook 'lokale' mensen van het Geniemuseum, EHBO'ers, buurtbuschauffeurs, actief-dienenden van de kazerne en laten we ook de familieleden van vrijwilligers niet vergeten. ‖

VRIJHEID IS NIET VANZELFSPREKEND

Bij 'Op Herhaling' kun je niet alleen kijken naar opgesteld materieel; het is een doe-evenement waar je de dienstplicht en ook de Koude Oorlog opnieuw beleeft. Een schietbaan, een 'Checkpoint Charly' en rondritten in oude DAF's natuurlijk. Zo zijn er rondritten en is er een schietbaan. Allemaal dingen die tijdens de dienstplicht normaal waren. Een belangrijk onderdeel is de grens tussen Oost- en West-Duitsland. Re-enacters spelen hier de Oost-Duitse en Britse troepen na waarbij men de indruk krijgt echt dertig jaar terug van West naar Oost te gaan. Een achterliggende boodschap is het publiek bewust maken van de waarde van vrijheid. Die werd tot voor kort als iets vanzelfsprekends gezien. Maar de wereld is veranderd. Met de organisatie van dit evenement wil Commandant Regiment Genietroepen aandacht geven aan en zijn waardering uitspreken voor de inzet van de talloze dienstplichtigen die het Nederlandse Leger en het regiment hebben gediend. ‖

GENIST 09.2

MAGAZINE REGIMENT GENIETROEPEN